

सं.सं.सं. ३१५२४

॥ श्री ॥ ॥ अगोआरगिक प्रारंभ ॥

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

श्रीगणेशाय नमः ॥ ॐ ॥ भूमिमुपस्थिते दग्धे इत्थानमइत्थानमभूषिभ्यो मंत्ररुद्रो मंत्रयतिभ्यो नमो
 वो अस्तु देवेभ्यः शिवानशंत मा भव सुमृती का सरस्वति मा ते व्योम स दृशि ॥ भद्रकणभिः स्तु
 गुयाम देवा भद्रं प्रयेमाक्षभिर्यजत्राः ॥ स्थिरैरंगैस्तुष्टुवांसस्तनूभिर्बशो मे देव हि तं यदायुः शो
 न इडाग्नी भवतामवो मिः शो न इडावरुणा रागहव्या ॥ शमिंदा सोमा सुविता यशयोः शो न इडा पू
 षणा वाजसातो ॥ स्तुषेजने सुव्रतं न व्यसीमि गीमिभिः सुम्यंता ॥ तऽआगमं तु त इह
 श्रुवंतु सुसत्रा सावरुणो मित्रो अग्निः ॥ कयान् श्वत्रजा भुवदुतो सदा वधः सरवा कयो शान्ति
 छया वृता ॥ कस्तासं स्योमदानां महिष्ठो मत्स्य दधसः ॥ इत्का विदारु जेवसु ॥ अभीषुणः सखी
 नाम विता ज रिहृणा ॥ शतं भवा स्युतिभिः ॥ स्याना पृथिवि भवान् सरानि वरानी ॥ यद्वानः श
 मं सप्रथः ॥ उदितः श्रुक्रियं दधात महमात्मनि दधे ॥ अनुमामै त्विदिया मयि श्रीमथियशः ॥ सर्व

से ॥ १ ॥

प्राणः सबलः ॥ उतिष्ठा म्यनुमाश्रीः ॥ उतिष्ठ तनुनायं तु देवताः ॥ उदधं च क्षुरिषितं मनः ॥ सूर्यो ज्यो
 तिषो अष्टो दीप्तिमा माहि ॥ सीः ॥ तच्चक्षुर्देवो हतं मुक्कमुच्चरत् ॥ प्रयेमं चारदः शतं जीवेमश
 रदः शतं ॥ त्वमग्ने व्रतपा अ सि देव उम स्ये धा ॥ त्वं यज्ञे क्षीयः ॥ भद्रं नो अपि वातय मनः ॥
 ॐ ॥ शान्ति ॥ ॐ नमो ब्रह्मणे नमो ॥ ॐ ॥ अथ महो ब्रतमिदं देवैर्ब्रह्महत्यामहानं भवेद्यन्महानं भ
 वत्तन्महाव्रतमभवत्तन्महाव्रतस्य महाव्रतत्वं हे एतस्या न्महाव्रतं कुर्यादिति हे कजा हरे कृमिति वे
 वस्ति तं प्रवो देवा याग्नय इति राद्विक्रामो विशो विशो वो अतिथि मिनिपुष्टिकामपुष्टि वै विशः पुष्टि
 मान्भवतीत्यतिथि मिनिपदं भवति नैतत्कुर्यादित्याहरी श्वरोतिथिरेव च त्रोत्ताहस्माह कुर्यादेव
 यो वै भवति यः श्रेष्ठतामश्नुते स वा अतिथि भवति न वा अ संतमाति ध्यायादियते तस्मादुक्राम
 मेवैतत्कुर्यात्स यद्येतत्कुर्यादागन्मव्रह्मतममित्येतत् च प्रथमं कुर्यादेतदा अहरी संतः

रि ३

५ प

म ४

संवत्सरमासगेतुनागकंतिनएतेनुष्टुपशीर्षाणस्त्रयस्तु च भवंतिब्रह्मवैगायत्रीवागनुष्टु
 पब्रह्मणेवतद्वाचसं दधात्यबो ध्याग्निः समिधाजना नानामितिकीर्तिका मोहा ताजनिष्ट चत
 नइतिपुजापशुकामः ॥१॥ अग्निरादीधितिभिररण्या रित्यनाद्यकामो ग्निर्वाजनादश्चि
 रतरमिववाइतरेषाज्येषुग्निमागकं त्ययेहमुखतएवाग्निमागकंतिमुखतोनाद्यश्चुतेमुखतः
 पाप्मानमघ्नतेहस्तच्युतीजनयतेतिजातवदेतस्माद्वाजनायजमानो जायते तस्माज्जा
 तव तानि चत्वारि कृदा सि भवन्ति चतुष्पादावेपशवः पशूनामवरु ध्येता नित्रीणि कृदा
 सि भवन्ति त्रयो वा इमे त्रिर तोत्रोका एवामेव लोका नाम भिजित्येते द्वे कंदसी भवतः प्रति
 ष्ठाया एव द्विप्रतिष्ठावेपुरुषश्चतुष्पादाः पशवो यजमानमेव तद्विप्रतिष्ठ चतुष्पात्सु प
 शुषु प्रतिष्ठापयति ताः परांश्च चनेन पंचविंशति भवन्ति पंचविंशो यपुरुषो देवाह स्याज्ज

गुल्लयोदशपाधाद्वाउरुहौ बाहवगत्सैव पंचविंशस्तमिममात्मानं पंचविंशं संस्क्रुते ऽद्यो पंचविं
 शं वा एतदहः पंचविंश एतस्या न्हः सोमस्तत्समेन समं प्रति पद्यते तस्माद्दे एव पंचविंशति भवं
 तितास्त्रिः प्रथमया त्रिरु नमये कयान त्रिंश न्यना क्षरा विरा एन्यूनं चेतः सिच्यते न्यूनं प्राणा
 न्यूनं नाद्य प्रतिष्ठितमेतेषां कामानामवरु ध्या एता न्कामानवरु ध्ये एव वेदता आभिसं प
 द्यते र हती च विराज च कृदा ये तस्या न्हः स पतामघाजनुष्टु भमनुष्टु बायत नानित्या ज्यो
 नि ॥२॥ गायत्रिप्रउगंकुयादित्याह स्तजो विब्रलव च सं गायत्री ते जस्वी त्रिस्त्वचसो भवतीत्यो
 स्तिह प्रउगंकुयादित्याह रासु वी उस्तिगासुष्मा भवतीत्यानुष्टु भं प्रउगंकुयादित्याहः क्षत्रं वाज
 नुष्टु पक्षत्रस्या ह्या इति बाह तं प्रउगंकुयादित्याहः श्री विरहती श्री मा भवतीति पांडु प्रउ
 गंकुयादित्याहः रन्म वै पद्मि रन्म वा भवतीति त्रैष्टु भं प्रउगंकुयादि त्याहु वीथ वै त्रिष्टु प

वीर्यवान्भवतीतिजागृतंउठगंकुयादिसाहुजगितावैपशवःपशुमान्भवतीतिनदुगायत्रमेवक
 यादुस्नेवेगायत्रीब्रह्मेतदहब्रह्मणेवतदुस्नप्रतिपद्यतेतदुमाधुखंदसंमधुहस्मवाक्कृषिभ्या
 मधुखंदहस्मदतितन्मधुखंदसोमधुखंदस्त्वमधोऽनेवमधुसर्ववैमधुसर्ववैकामधुतय
 न्माधुखंदसंशंसतिसर्वेषाकामानामवरुध्यैस्वर्वाङ्कामानवरुध्यैएववेदतद्वैकाहिकंरु
 पसमद्वबहुवाएतस्मिन्नहनिक्विचक्विचवारणक्रियेशांस्याएवशांतिवैप्रतिष्ठैकाहःशांसा
 मेवतस्यतिष्ठायामृततःप्रतितिष्ठतिप्रतितिष्ठतियएववेदेयेषांचैवविद्वानेतद्वैताशंसति॥३॥
 वायवायाहिदशतिमेसोमाअरंकृताइत्येतादाउनहरंयजमानायचदेवभ्यश्चारहास्याएत
 दहभवतियएववेदेयेषांचैवविद्वानेतद्वैताशंसतीइवायूमेसुताआयातमुपनिष्कृतमि
 तियद्वैनिष्कृतंतत्संस्कृतमाहास्येइवायूसंस्कृतंगच्छतोयएववेदेयेषांचैवविद्वानेतद्वैता

मा ३

ने ५

३२

॥३॥

३५

शंसतिमिच्छेत्पूतदंष्ट्रधियंछताचीसाधंतेतिवाग्नेधीर्छताचीवाचमेवास्मिंस्तदधातियएवं
 वेदेयेषांचैवविद्वानेतद्वैताशंसत्यश्विनायज्वरीरिषइत्यनेवाइषोनायस्यावरुध्याआया
 तंरुडवर्तनीइत्याहास्याश्विनौयजंगच्छतोयएववेदेयेषांचैवविद्वानेतद्वैताशंसतीइया
 हिचित्रभानविद्यायाहिधियषितइद्यायाहितूतुजानइत्यायाह्यायाहितीशंसत्याहास्यइ
 यजंगच्छतियएववेदेयेषांचैवविद्वानेतद्वैताशंसत्योमासश्चषणीधृतोविश्वेदेवासाजग
 तेत्याहास्यविश्वेदेवाहवंगच्छतियएववेदेयेषांचैवविद्वानेतद्वैताशंसतिहास्यासाहामुषः
 सुतमितियदाहददुषोददुषःसुतमित्येवताहाहददतिहास्मेतंकामंदेवायत्कामएतच्छंसतिय
 एववेदेयेषांचैवविद्वानेतद्वैताशंसतिपावकानःसरस्वतीयज्ञंवष्टुधियावसुरितिवाग्ने
 धियावसुवाचमेवास्मिंस्तदधातियएववेदेयेषांचैवविद्वानेतद्वैताशंसतियज्ञंवष्टुधितिय

दाहयज्ञं वहस्वित्येव तदाहताः पराग्वचनेनैकविंशतिर्भवन्त्येकविंशोऽयं पुरुषो द्वाह
 स्माञ्जगुलया दशापाद्याऽन्तैकविंशस्त्वमिममात्मानमेकविंशसंस्करुते तास्त्रिः प्रथमया
 त्रिरुत्तमया पंचविंशतिर्भवन्ति पंचविंश उन्मात्मापंचविंशः यजायति द्वाहस्माञ्जगुलया
 दशापाद्याद्वाउरुद्वौ बाहू उन्मात्मेव पंचविंशस्त्वमिममात्मानं पंचविंशसंस्करुते यो पंचविं
 शं वा एतद्दहः पंचविंश एतस्यान्तस्तोमस्तस्य मेनसमं प्रतिपद्यते तस्माद्द्वै एव पंचविंशति
 र्भवन्ति भवन्ति ॥४॥ इति प्रथमाध्यायः ॥ आचार्य यथोक्तं यद्देवस्य सुतं मधु इति मरुत्वती
 यस्य प्रतिपदं लुचरा वै काहिकोरूपसंमृद्धौ बहवा एतस्मिन् हनि किंचिच्च वारणं कि
 युते शांत्या एव शांतिवै प्रतिष्ठे काहः शांत्यामेव तस्य प्रतिष्ठायां मततः प्रतिष्ठेति प्रतिष्ठे
 तिय एव वेदे येषां चैवं विद्वानेतद्वा तांशं सती देने दीय एदिहि प्रसूतिरावाची भियेत उ

क्विन इत्थं कथं वा एतद्दह रुक्थ वदूपसंमृद्धमेतस्यान्तोरूपं प्रैतु ब्रह्मणस्य तिरकावीरमिति
 वीरवदूपसंमृद्धमेतस्यान्तोरूपमुतिष्ठ ब्रह्मणस्य ते सुवीर्यमिति वीर्यवदूपसंमृद्धमेतस्यान्तोरूपं
 रूपं प्रैतु न ब्रह्मणस्य तिमंजवदस्य कथामित्युक्थं वा एतद्दह रुक्थ वदूपसंमृद्धमेतस्यान्तोरूपं
 नो रूपमेग्निरन्तासवज्जहति वाज्रं धूमिद्रूपमेतद्देवतदहरेतस्यान्तोरूपं त्वसोमकतु
 मिः सुकतुर्धृत्वं वषा वषत्वेभिर्महि त्वेति वष एव द्वाइ इत्यरूपमेतद्देवतदहरेतस्यान्तोरूपं पि
 न्वस्य पोस्य नमिह विनयति वाकि नमिति वाजिमद्वाइ इत्यरूपमेतद्देवतदहरेतस्यान्तोरूपं
 यमथोऽत्सं दुहेति स्तनयं तमक्षितः तिस्रस्तनयद्वाइ इत्यरूपमेतद्देवतदहरेतस्यान्तोरूपं पु
 न्दं दाय वृहत् इति यद्देव हतन्महन्महद्दूपसंमृद्धमेतस्यान्तोरूपं वृहद्दिदायगायत
 तियद्देव हतन्महन्महद्दूपसंमृद्धमेतस्यान्तोरूपं न किः सुदासोरघं पयासनरीरमदि

तिपर्यस्तवदोतिमदुपसमृद्धमेतस्यानोरूपं सर्वान्यगाथां कंसति सर्वेषामन्ता मात्यै सर्वेषामु
 वथानां सर्वेषां एष्टोनां सर्वेषां रास्त्राणां सर्वेषां प्रउगाणां सर्वेषां सबनानां ॥५॥ १॥ असत्यमि
 जरितः साभिबेगः सत्यदुतमिति शंसति सत्यवा एतदहः सत्यवदुपसमृद्धमेतस्यानो
 रूपं तदुवा सुक्रे ब्रह्मवेषसु क्रो ब्रह्मेतदह ब्रह्मणे वत दुस्त्रप्रतिपद्यते तदा हरथ कस्माद्वा
 सुक्रेणैतन्मरुत्वती यं प्रतिपद्यते इति न ह वा एतदन्या वसु कान्मरुत्वती यमुदय छेन
 विव्याचेति तस्माद्वासुक्रेणैतन्मरुत्वती यं प्रतिपद्यते तदनिरुक्तं प्राजापत्यं शंसत्यनि
 रुक्तो वै प्रजापतिः प्रजापतेरास्यसकृदि दे निराहते नैदादुपा न प्रव्यवते पिबा सोमम
 भियमुग्रदं इति शंसत्युर्वेगव्यं महिगुणान् इति महदुपसमृद्धमेतस्यानोरूपं तदु
 भारद्वाजं भरद्वाजो ह वा ऋषीणामनूचानतमो दीर्घजीविते मस्तपस्वितमञ्जासस एत

नसूक्तेन पाप्मानमगाहततद्यद्भारद्वाजं शंसति पाप्मानो युहत्या उन्मूचानो दीर्घजीवी तपस्व्यसा
 नीतितस्माद्भारद्वाजं शंसति कया शुभासवयसः सनीत्वा इति शंसत्याशासते प्रतिहर्ष्यु
 क्थेत्युक्थं वा एतदह रुक्थवदुपसमृद्धमेतस्यानोरूपं तदुक्थया शुभीयमेतदह सजाने सनिस्
 कंयत्कया शुभीयमेतदह वा इदो गस्या मरुत्वा समजानततद्यत्कया शुभीयं शंसति स
 जास्यो एव तदा युष्यतद्योस्यप्रियः स्यात्कया देवास्य कया शुभीयमरुत्वा इदं वृषभारणाय ति शं
 सती इ वृषभ इति वृष एव हो इदं रूपं मे इमेतदहरेतस्यानोरूपं तदुवैश्या मित्रं विश्व
 स्यह वै मित्रं विश्वामित्र उजास विश्वहास्म मित्रं भवति य एव वै देयषा चैव विद्वानेत
 द्वा ता शंसति जनिष्ठा उग्रः सहसुतुरायेति निविद्वानमेकाहिकं रूपसमृद्धं बद्धवा
 एतस्मिन् न ह नि किंच किंच वारणं क्रियते शास्या एव शातिवै प्रतिष्ठे काहः शास्या मेव

॥६॥

तत्प्रतिष्ठाया मततः प्रति तिष्ठति प्रति तिष्ठति य एवं वेदेषां चैवं विद्वानेतद्दोता शंसति ताः पू
रा ग्वचनेन सप्रनवति भवति सायानवति स्ति स्वस्ता स्त्रिंशि न्या विराजो घयाः सप्ताति
यंति ये वैषा प्रज्ञा सा सा स्यस्य तस्या एव तास्त्रिः प्रथमया त्रिरुत्तमये कज्ञातं भवति पञ्चा
गुल्यश्चतुष्यवा द्वे कक्षसी दोश्चा द्वाश्चा सफलकं च सा पञ्चविंशतिः पञ्चविंशानोत
राणि स्य गानितकतुमात्रे कज्ञातं तमायकतं तदायुरिदियवीयते ज्ञायमान एव कज्ञात
तमजोयुषीदियवीयते ज्ञासिप्रतिष्ठितस्तास्त्रिंशु नममिसपद्यते ज्ञेह नो हि मध्योदितः
॥२॥६॥ तद्वाहुः किं प्रेखस्य प्रेखत्वमस्य यं वै प्रेखो योयपवत एषदोषु लोकेषु प्रेखत इति
तन्नेखस्य प्रेखत्वमकफलकस्यादित्याहुरक धास्य बायु बायुः पवतस्य रूपेण तित
तं नादस्य त्रीणि फलकानि स्युरित्याहुस्त्रयो वा इमे ज्ञेय तौ लोका एव रूपेण तिततः

॥६॥

श्री

नादस्य देव स्यातां दो वा इमौ लोका व आतमा विवदु ज्येते य उ एने जंतरेणा का शः सोतरि
सलोकस्तस्मा देव स्यातामो दुबरे स्यातामूर्वा जं ना घमुदुंबर ऊर्जा ना घस्यावरुध्य
मध्यत उड्ड तस्यातामध्यतो वै प्रजा जं नं धिनोति मध्यत एव तदेना घस्य यजमानं दधा
त्युभयोरज्जवो भवति दक्षिणाश्च सव्याश्च दक्षिणा वा एकेषां पशुना रज्जवः सव्या एके
षां तद्यदुभयोरज्जवो भवत्युभयेषां पशुना मास्ये द्वाभ्यस्युर्दोर्वा ऊषधी नाम पहतं प्रा
प्ता तस्माद्वाभ्यस्युः ॥३॥ ७॥ अरतिमात्र उपरिभूमः प्रेखस्यादित्याहुरेतावता वै स्वर्गा लोकाः
संमिता इति तत्तं नादस्य प्रादेशमात्रे स्यादित्याहुरेतावता वै प्राणाः संमिता इति तत्तं ना
दस्य मुखमात्रे स्यादेतावता वै सर्वमन्नाद्यं क्रियते एतावता सर्वमन्नाद्यमभिपन्नं तस्या
मुखमात्र एव स्यात्पुरस्तात्प्रत्ये च प्रेखमधिरोहे दित्याहुरेतस्य रूपेण य एष तप

तिपुरस्ताध्येषडमांलोकां प्रत्युः धिरोहतीति तत्तं नादस्यैतिर्यचमधिरोहेदित्याहुः स्तिर्यचं
 वाजं धमधिरोहंति ते नोऽस्माकमानवा प्रवामेति तत्तं नादस्य मन्वचमधिरोहेदित्याहुः
 रन्वचं वैनावमधिरोहंति नो वै प्रास्वर्गयाणीयस्यैव इति तस्मादन्वचमवाधिरोहेच्छु
 बुके नोपस्य शोच्छुको हैवं वृक्षमधिरोहति स उ वयसामन्नादतम इति तस्माच्छुबुके
 नोपस्य शोद्धाहभ्यामधिरोहेदंबुज्ये नो वयांस्यभिनिविशत एव वृक्षस्य उ वयसा वीर्यवत्त
 म इति तस्माद्वाहभ्यामधिरोहेदस्य पादोऽन्नाकिं घानेदस्य प्रतिष्ठाया उच्छिघ्रा इति प्रखं हो
 नाधिरोहस्योदंबरीमासेदोऽसुद्राता वृषावे प्रखोयापासुदोतन्मिथुनमिथुनमेव तदु
 ब्धमुखे करोति प्रजास्ये प्रजायते पुज्यापशुभिर्य एव वेदथा नैव प्रखः श्रीरासघ
 नैव वतश्चियं चान्वधिरोहतो वृषो होत्रकाः समाधिरोहति स ब्रह्मकाः समुत्स्य

यजस्रमवरोहे देवा वाजं पचिनिर्वापस्यते करोति तस्मात्प्रतिरव्या

वाजं पचि वनस्य तयः फलं गृह्णेतितद्यदेतस्मिन् नहनि सर्वशः समधिरोहंतीषमेव तदुज्जिम
 न्नाघमधिरोहस्य उज्जिन्नाघस्यावरुध्येष द्रुत्या वरोहेदित्याहुः स्तत्तं नादस्य मरुता वैसाप
 चितिर्यामपश्यते करोति निगृह्य भक्षमवरोहेदित्याहुः स्तत्तं नादस्य मरुता वैसापचि
 तिर्यामध्यष्टाय करोति प्रतिरव्यायिव भक्षमवरोहेत्सोऽवरोहेत्याग्नेदेवरेतस्य प्रजायते
 तस्मात्सोऽवरोहेदवरोहेत् ४३ इति श्रीहोतृयोध्यायहोकारेणेतदहः प्रविपद्यते सा
 हुब्रह्मवेहिंकारो ब्रह्मेतदहर्ब्रह्मणेव तद्रूपं प्रतिपद्यते य एव वेदयदेव हिंकारेण प्रतिपद्य
 ता ४३ इत्येषा वै हिंकारो योषर्त्तं मिथुनमिथुनमेव तदुबध्मुखे करोति प्रजास्ये प्रजाय
 ते प्रज्यापशुभिर्य एव वेदयदेव हिंकारेण प्रतिपद्यता ३३ यथा वाजं चिरं वृक्षेणा हिंका
 रोयदे किंचान्नियामिति तत्सत्यम्येन चणत्येव यकामं कामयते हिंकारेण म्येवेन

11-2-11

॥ सं. १०७५ ॥

यो जाइत्येवैवाच धानः शवसाभूयो जाः शत्रुर्हासाय भिंसं दधातीति सर्वं त्ये तस्माद्दीभाया
 व्यनञ्च व्यनञ्च सस्तीति यञ्च प्राणियञ्च प्राणकमित्येव तदाह संतेन वं तप्येतामदेष्विति त
 वसवं वराइत्येव तदाह त्वेकृतुमपि वृजंति विश्वइति त्वयीमानि सर्वाणि भूतानि सर्वाणि म
 नांसि सर्वं क्रतवोऽपि वृजंतीत्येव तदाह दिव्यं देते त्रिभवं युमा इति द्वौ वै संतौ मिथुनो प्रजायते
 पुजाये प्रजायते पुजाया पुष्टुमिथुनं एवैवेदः स्वादोः स्वादीयः स्वादुना सृज्यासमिति मिथुनं
 वे स्वादु प्रजा स्वादु मिथुनेनैव तत्प्रजास सृज्यत्यदः सुमधुमधुना भियो धीरिति मिथुनं वे
 मधु प्रजाम मधु मिथुनेनैव तत्प्रजाम भियुध्यति तदुक्तं सृष्टिणा स्वोयत्तनूतन्वो मेरयतेत्य
 स्या शारीयो मिमांसे होमयीमित्येव तदाहो योतनूरेव तन्वो वनस्तु भेषजमित्यस्य शारी
 या इयं होमयीत्येव तदाह तस्येयान्यथा वक्षराणि सागायत्रीयान्येकादशसात्रिष्टु

॥१॥

त्रिष्टु१

आनिद्वाद्वासा जगत्पथयानि दशसाविरादृदक्षिण्येषु कंदः सुप्रतिष्ठिता पुरुष इति अक्षरं स उचि
 राज्ये तानि वाव सर्वाणि कंदं हासि या न्ये तानि विराट् चतुर्थान्येव मुहैवैव विदुष एतदहः सुवै
 कंदोभिः प्रतिपन्नं भवति ॥१॥ तान् देन विहरति पुरुषो वेन हस्तस्मात्पुरुषो वदन्सर्वः सं
 नदती वदन् वज्रो दतीनामिती ॥३॥ आपो वा ऊदस्यो या दिव्या स्ता होदसर्वमुंदस्यो पावा ऊद
 स्यो या मुख्या स्ता होदसर्वमं नाद्यमुंदेति नंदो युवतीनामिती ॥३॥ आपो वा वयो युवस्यो या अंत
 रिक्षा स्ता हि पोष्यं तदवापो वा वयो युवस्यो याः स्वदेते ता हि सरीरं त्यत इव पतिवो ज्ञा न्ना
 मिती ॥३॥ आपो वा ज्ञाया जग्ने धूमो ज्ञायत आपो वा ज्ञायाः त्रिज्ञात्य सृज्यते धेनु
 नामिषु ध्यसीती ॥३॥ आपो वा वधेनैव स्ता होदसर्वं धिन्वतीषु ध्यसीति यदाह पतीयसीत्येव
 तदाह त्रिष्टुभं चतुष्टुभं च विहरति वषावै त्रिष्टुभ्यो वा नुष्टुभ्यो न तस्मादपि पुरुषा

जायावित्वास्तुत्तरमिवात्मानं मन्यते तस्मिन् प्रथमया पंचविंशतिर्भवति पंचविंश आत्मा पंच
विंशः प्रजापति ईश हस्तो अंगुल्यो दशाया द्वा ऊरु द्वौ बाहु आस्त्रे पंचविंश स्तोमिम
मात्मानं पंचविंश संस्कृते तेषां पंचविंश वा एतदहः पंचविंश एतस्याहः स्तोमस्तस्मिन्
समेप्रतिपद्यते तस्माद् एव पंचविंशतिर्भवति ॥ ५॥ १३॥ तदिति प्रतिपद्यते तत्तदिति वा अं न
मं नमेव तदभिप्रतिपद्यते एतां वा प्रजापतिः प्रथमा वा च व्याहर देका द्व्यक्षरा गते गिता
तेति तेषां वैतत्तुमारः प्रथमवादी वा च व्याहरस्य काक्षर द्व्यक्षरा गते गिता गते गितयैव तत्तत्तव
स्यावाचा प्रतिपद्यते तदुक्तम्विष्णु बृहस्पते प्रथमवाचा अग्निसेत ध्येव प्रथमवाचा
अग्नयत्प्रेरत नाम धे यदधाना इति वाचा हि नाम धेयानि धीयंते यदेषां श्रेष्ठं यदरिप्रमा
सीदित्येत ध्येव श्रेष्ठमेतदरिप्रप्रेणा तदेषां निहितं गुहा विरिती दमुह गुहा ध्यात्ममिमा

सर ५

देवता अदठ आ विरधि देवतमिसेतत्तदुक्तं भवति ॥ ६॥ १४॥ तदिहा स भुवनेषु ज्येष्ठमिति प्रतिपद्यते
यदेज्येष्ठं तन्महन्महद्बुद्धयः समृद्धमेतस्यान्तोरूपं तां सुते कीर्तिमद्यवन्महित्वेति महद्बुद्धयः
समृद्धमेतस्यान्तोरूपं भूयद्वा बृधेवीयायेति वीर्यवद्बुद्धयः समृद्धमेतस्यान्तोरूपं च प्रा
मुत्वा न्ततमंगीभिर्बुद्धेरित्युक्थं वा एतदहं रुक्थवद्बुद्धयः समृद्धमेतस्यान्तोरूपं न्यु
नाक्षरप्रथमेपदे विहरति न्यूनैर्वैरतः सिच्यते न्यूनैः प्राणान्यूनैः आद्यप्रतिष्ठितमेत
षां कामानामवरुध्या एतां कामानवरुधेय एव वेददे दशाक्षरं भवतु भयोरनाद्ययो
रुपाय्ये यच्च पदं च आपादकमित्यष्टादशाष्टादशाक्षराणि भवंतियानि दशानवप्राणा आ
स्त्रेव दशमः सात्मनः संस्कृतिरष्टावष्टादशं ते श्रुते यद्यत्कामयते य एव वेद ॥ ७॥ १५॥ ता
नदेन विहरति प्राणा वै नदस्तस्मात्प्राणो नदन्सर्वः संनदेती वनदं यज्जदतीनामिती ॥

उल्लिख्यैर्भवत्यनुष्टुप्पादैरायुर्वाठल्लिख्यगनुष्टुप्पदस्मिन्नायुश्चवाचं च दधाति तास्त्रिः प्र
थमया पंचविंशति भवति पंचविंश आत्मा पंचविंशः प्रजापतिर्देवा हस्या अगुल्यो देवा पा
द्या दाऊरुहो वाह आत्मेव पंचविंश स्तमिममात्मानं पंचविंशं संस्करुते यो पंचविंशवा
एतदहः पंचविंश एतस्याहः स्तामस्तस्मिन् समप्रतिपद्यते तस्माद्देवपंचविंशति भो
वतीत्यध्यात्मपंचविंशो याधि देवतचक्षुः श्रोत्रमनोवाक् प्राणस्ता एताः पंच देवता इम
विष्टाः पुरुषं पंचो देवता अयं विष्टः पुरुषः सो ब्रह्मो मभ्य आनखेभ्यः सर्वः साग आ
प्यते तस्मात्सर्वाणि भूतान्यापि पीलिकाभ्य आग्रान्येव जायंते तदुक्तं मृषिणा सहस्र
धा पंचदशान्युक्तेति पंच हि दशतो भवति यावद्यो वा पृथिवी तावदिति यावती वे
द्या वा पृथिवी तावा नात्मा सहस्रधामहिमानः सहस्रमित्युक्त्या न्येव दनुमदिति महय
त

देवता ६

अ

तिया बहुस्तविष्ठितं तावती वागितियत्र हकचक्षुस्तदा ग्यत्र वावा कदाब्रह्मेत्येतत्तदुक्तं भवत्ये
वां वा एवास्तुक्तानां नव अथ मे नव वे प्राणाः प्राणानां कृत्स्नं च भवति षड्भूतं च भवति
नामा ह्ये पंच भवति पंच पदा पङ्क्तिः पङ्क्तिर्वा अनेन मन्त्रार्थस्यावबुध्यते चो भवति त्रयो वा इमे
त्रिबुतो लोका एषां भवत्वा कानामभिजित्येता अमिसं पद्यते ब्रह्मती कंदो मते देवलो कमेव
आत्मेव मुहं वेव विदेत येव संपदा मृतमवात्मानमभिसं भवति सं भवति ॥११॥ इति त्रयो
ध्यायः ॥ अथ सूदोहाः प्राणो वे सूदोहाः प्राणन पवाणि सं दधात्यथा तो ग्रीवास्ता आच हति
यथा कंदसमुल्लिख्य इत्यथ सूदोहाः प्राणो वे सूदोहाः प्राणन पवाणि सं दधात्यथा तः शि
रस्तहा यजीषु भवत्यग्नेव कंदस्य गायत्र्यग्ने मंगानां शिरस्तदकं वतीषु भवत्यग्निर्वा
अकंस्तानव भवति नव कपाल वै शिरा दशमी शंसति त्वकं शा इत्येव सा भवत्यथो स्तो

मातिशंसनाया एवतौ विवृ चस्तोमौ भवतो गायत्रं चक्रे एतयोर्वैस्तोमकं दसोः प्रजातिमनु
 सर्वमिदं प्रजायते यदिदं किंच प्रजास्ये प्रजायते प्रजाया पुष्टुभिर्य एव वेदाथसू ददोहाः प्राणो वे
 सू ददोहाः प्राणेन पवाणिसं दधास्यथा तो विज्वस्ता विराजो भवति तस्मात्पुरुष पुरुष मा
 ह विवाउनस्मात्सुराजसि ग्रीवावे धारयसीति स्तभमानं वायुदादुताः संवाह्य तमाः सु स्या
 नतमा प्रस्य च्यते अंहि विराज न मुवीर्य मथसू ददोहाः प्राणो वे सू ददोहाः प्राणेन पवाणिसं
 दधाति ॥ १७ ॥ अथातो दक्षिणः पक्षः सो यं त्रैः कः सो यमग्निः सो वाक्तु धं तरं सबसिष्ठ
 त्क तं ता निषडीयाणि भवति संपात एव कामानामभ्यात्ये प्रतिष्ठित्या अं न द्याय पडि
 रथसू ददोहा प्राणो वे सू ददोहाः प्राणेन पवाणिसं दधास्यथा त उतः रः पक्षः सो सो त्रैः कः
 सो सा वा दिस स्त न्म न स्त इह त्स भरद्वाजस्तक तं ता निषडीयाणि भवति संपात एव का

श्री

मानामभ्यात्ये प्रतिष्ठित्या अं न द्याय पडि स्ता ऊनातिरिक्तो भवतो वषावे बृहद्योषारधतरमतिरिक्तं
 वेपु सो न्यूनं स्त्रियेतस्मादूनातिरिक्तो भवतो धो एकेन ह वै पत्रेण सुपर्ण स्यो नरः पक्षो ज्यायां स्त
 स्मादक्य चोत्तरः पक्षो भूया न्भवत्यथसू ददोहाः प्राणो वे सू ददोहाः प्राणेन पवाणिसं दधास्यथा
 तः पुं कृता एकविंशतिर्द्विपैर्हो भवत्येकैर्विंशतिर्हीमानि पुंसं चि सुपर्णस्य पत्राणि भवं स्यो एकविंशो
 वैस्तोमानां प्रतिष्ठाप्रतिष्ठापुं क्वयसां द्वाविंशीरां सति प्रतिष्ठयोरवत इपं क्रियते तस्मात्सर्वाणि व
 यासि पुं कृते न प्रतिष्ठिते पुं कृते न व प्रतिष्ठाया सतति प्रतिष्ठाहि पुं कृते स एव द्वाभ्यां दर्शनीभ्यां विराट्
 भ्यामनयोर्द्वाविंशोर्द्विपदयोरयं पुरुषः प्रतिष्ठितस्तस्य यत्सुपर्णरूपतदस्य कामानामभ्यास्याजे
 धयत्पुरुषरूपतदस्य श्रियेयज्ञसेना द्याया पचिस्या अथसू ददोहा अथ धाव्याथसू ददोहा व
 षावे सू ददोहा योषा धाया तदुभयतः सू ददोहा धाव्यापरिशंसति तस्मादयोरतः सितं सदे

कृतमेवाप्येतियोषामेवाभ्यतञ्जानाहियोषातः प्रज्ञाना तस्मादेनामत्र शंसति॥२॥ गाय
त्रीत्वा श्रीतिं शंसत्ययं वै लोको गायत्रीत्वा श्रीतिर्यद्देवास्मिल्लोके यशायन्महोयन्मिथु
नयदं नाद्यया पचितिस्तदश्नवे तदाप्रवानि। तद्वरुणधेतन्मे सदित्सथसूददोहाः प्राणा
वैसूददोहाः प्राणे ने मल्लोक संत नोति बाहतीत्वा श्रीतिं शंसत्यतरिक्षलोको वे वाह
तीत्वा श्रीतिर्यद्देवांतरिक्षलोके यशायन्महोयन्मिथुनं यदं नाद्यया पचितिस्तदश्नवे
तदाप्रवानि। तद्वरुणधेतन्मे सदित्सथसूददोहाः प्राणा वैसूददोहाः प्राणा तरिक्षलो
क संत नो सोहिहीत्वा श्रीतिं शंसत्यसौ वै लोको द्यौरौ सिहीत्वा श्रीतिर्यद्देवा मुष्मि
लोके यशायन्महोयन्मिथुनं यदं नाद्यया पचितिर्यद्देवाना इवं तदश्नवे तदाप्रवानि।
तद्वरुणधेतन्मे सदित्सथसूददोहाः प्राणा वैसूददोहाः प्राणा मुल्लोक संत नोति सं

तनोति॥३॥१९॥ इति चतुर्थो ध्यायः शिवशं संसृतिवृत्तमददं सर्वमसदिति ता एकविंशतिर्भवत्येक
विंशतिर्हि ता अंतरुदरे विरुतयोथो एकविंशो विस्त्रोमानां प्रतिष्ठापतिष्ठोदरमनाद्यानां ता वि
रुदसो भवन्ति विष्णु इमिव वा अंतरस्य मणी य इव च स्खवी य इव च ताः प्रणा वरुदस्कारं यथाप
पादे वा सति यथाप पादमिव वा अंतरस्य रुसी य इव च दाधी य इव च थसू देहो हाः प्राणो वेसू द
हो हाः प्राणेन प्रवाणिसं धातिता मजो ह्यजति हा दशरुतः वास्वा हा दश विधा वा इमे प्राणाः
सप्त शीर्षण्या होस्तन्यो जयो नां चो जवे प्राणा आण्यते जसे स्क्रियते तस्मादेनामजो ह्यजती
जाग्नी युवंसु न इत्ये जाग्ना ऊरु उर्वह विप्रतिष्ठताः षट्पदा भवन्ति प्रतिष्ठाया एव द्विप्रतिष्ठा वे
पुरुषश्चतुष्पादाः पत्रावो यजमानमेव तद्विप्रतिष्ठं चतुष्पात्सु पशु पुयतिष्ठापयति देती
या सप्तपदा भवति तां गायत्री चानुष्टुभं च करोति ब्रह्म वे गायत्री वागनुष्टुप ब्रह्मणैव तदा

च संदधाति त्रिष्टुभमंततः शंसति वीर्यवैत्रिष्टुपवीर्यणैव तस्य भूयः परिगृह्णति तस्मात्पुत्रावो वी
 र्यमनूपतिष्ठत इत्यंता वैवाभ्युत्थानं च ॥११॥ १०॥ प्रवोमहे मंदमानाया धस इत्येदे निष्कवल्य
 निविदे दधाति प्रत्यक्षा ह्येव तदात्मवीर्य धत्ते तास्त्रिष्टुपूजगत्या भवंति तदा हरथकस्मा त्रिष्टु
 पूजगतीषु निविदे दधातीति न ह वा एतस्या न्ह एकैकं दो निविदे दधार न विद्या चेति तस्मा त्रि
 ष्टुपूजगतीषु निविदे दधाति तदेतदहस्त्रि निविदे विद्या दृशी निविदा तस्त्रिष्टुपूजगतीषु निविदे
 विदे व निविदे व मे न त्रि निविदे विद्या दधस्त्रिष्टुपूजगतीषु निविदे विद्या दधस्त्रिष्टुपूजगतीषु निविदे
 मा म न स्वा नि तित योरस्य न स मस्य यु दसे न नीषा इत्यंता घस्या वरु ध्या उधा व प न मे
 ते अंतरे णं दी णां दशती नां त्रिष्टुपूजगती नां बहती स पं ना नाया वती राव पं ते ता वं तू ध्व
 मा युषा वषा णि जी वं त्ये ते न ह वा व प ने ना यु रा प्य ते प्रजा मे प श वो र्ज यं नि ति त्वे वे स

जनीयमनु शंसति तां शंसति स्वस्य यनैवेता शंस्यः स्वस्ति ताये स्वस्य यनमेव तत्कुरुत एकपदां शंसत्येक
 धेदं सर्वमसान्निध्यं सर्वं कुरुति मा प्रवानीती देवि आ ऊ वी च धं नि ति प दा तुषणा स्ताः सप्तानुष
 जति सप्तैशी षे आ णाः शी षे नैव तत्प्रा णां दधात्यष्टमी न्ना नुषजति वा गष्टमी ने नैवा कृ प्रा णे र
 नुषक्ता स दिति तस्मा दसा वा स्य मानो य तना प्रा णेः सत्य न नुषक्ता विराजः शंसत्य नैव विराजो
 ना घस्या वरु ध्ये वा सि ष्ट न परि दधाति व सि ष्टा सानी त्ये प स्तो मा मह उ ग्मा य वा ह ई वि मह इत्या रू
 प स म् इ या धुरी बा त्यो न वा ज य न्न धायी त्ये तो वे धूरं त ए त द हरे त स्या न्हो रूप मिं द त्वा य म क ई
 दे व सु ना मि त्य क् व त्वा रूप स म् इ या दि वी व द्या म धि नः श्रो म तं धा इ ति य ज ह क् च व त्म ण्यो वा
 गु द्यं ते तद्वा त्ये की र्ति नै व ति य जै व वि द्या ने तया परि दधाति तस्मा दे व वि द्या ने तयै व परि दधात्य
 ॥११॥ तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धियो नो जयते ॥

एतद्बहुवाएतस्मिन्नहनि किंच किंच च वारणां क्रियते शांत्या एव शांतिर्वै प्रीतिश्चेकाहः शांत्यामेव
 तत्प्रतिष्ठाया मन्ततः प्रीतिरिति प्रीतिरिति य एव वेदेषां चैव विद्वानेतद्वातांशं सति तदेवैस्यस्य
 विदुर्वायं महदिति सावित्रमंतो वै महदेत एतदहरे तस्या हो रूपं कतरा पू वा कतरा परा योरिति
 यावापृथिवीयं समानोदकं समानोदकं वा एतदहरे तस्या हो रूपं मनश्चो जातो अनभी शु
 रुव्य इत्या भवरे धस्त्रिचक्र इति यदगत्रिव तदेतो वै त्रिवदेत एतदहरे तस्या हो रूपं मस्य वाम
 स्य प्रति तस्य होतुरिति वैश्वदेवं बहु रूपं बहु रूपं वा एतदहरे तस्या हो रूपं गोरीमिमाय सति
 तानि तप्ततीत्येतदेतमानो भद्राः क्रतवो यतु विश्वत इति वैश्वदेवं निविद्धाने मेकाहिकं रूप
 समुद्बहुवाएतस्मिन्नहनि किंच किंच च वारणां क्रियते शांत्या एव शांतिर्वै प्रीतिश्चेकाहः शांत्या
 मेव तत्प्रतिष्ठाया मन्ततः प्रीतिरिति प्रीतिरिति य एव वेदेषां चैव विद्वानेतद्वातांशं सति वैश्व

॥१५॥

॥१५॥

६२

नरायणपिषणमुत्तारु घडस्याग्निमारुतस्य प्रीतिपदतो वै धिषणां एतदहरे तस्या हो रूपं ययज्वो मरु
 तो ध्याजदृष्टय इति मारु तं समानोदकं समानोदकं वा एतदहरे तस्या हो रूपं जातवेदस्य सुनवाम
 सोममिति जातवेदस्यो पुरस्तात्सूक्तस्य वा सति स्वस्य यने वै जातवेदस्य स्वस्तिताये स्वस्य यन
 मेव तत्कुरुत इमं स्तोममह ते जातवेदस्य इति जातवेदस्य समानोदकं समानोदकं वा एतदहरे
 तस्या हो रूपं म हो रूपं ॥२४॥ इति पंचमोऽध्यायः ॥ अथ माणिकं समाप्तं ॥ एष पथा एतत्कर्म ते ह
 तस्य तस्मान्न प्रमाद्ये तन्नातीयान्न स्याय न्युर्वेयस्या यं तो परा बभूवुस्तदुक्तं ऋषिणा प्रजाहति
 स्तोत्रं त्यायमीय न्युर्वेयस्या अर्कमभितो विविश्रं बृहदु तस्यो भुवनेषु तपवमानो हरित आश्रितो
 ति प्रजाहति स्तोत्रं त्यायमीय रित्या वेता इमाः प्रजास्ति स्तोत्रं त्यायमायं स्तानीमानि वया सि
 वगाव गधाश्चैरपाहान्य न्या अर्कमभितो विविश्र इति ता इमाः प्रजा अर्कमभितो निविश्र

इममेवाग्निं बृहदतस्ते भुवनेष्वंतरिक्षे उ एव बृहद्वनेष्वंतरसा वादित्यः पथमा नो हरित उा वि
 वे शो गि वायुरेव पथमा नो दि शो हरित उा विष्ट ॥ १॥ उक्थमुक्थमिति वै प्रजावदंति तदिदमेवोक्थमिय
 मेव पृथिवी तो हो ॥ इदं सर्वमुनिष्ठति यदिदं किंच तस्याग्नि र्को न्नि मशी तयो ज्ञे न ही इदं सर्वमश्रुते त
 रिक्षमेवोक्थमंतरिक्षं वा अनुपतंत्य त रिक्षमनुधा वय गितस्य वायुरर्को न्नि मशी तयो ज्ञे न ही इदं
 सर्वमश्रुते सावेव यो रुक्थममुतः पदानां हो इदं सर्वमुनिष्ठति यदिदं किंच तस्यासा वादित्यो
 र्को न्नि मशी तयो ज्ञे न ही इदं सर्वमश्रुते इत्यधि देव तमथा ध्यात्सं पुरुष एवोक्थमयमेवमहो न्य
 जा पति र्हमुक्थमस्मीति विद्या तस्य मुखं मेवोक्थ यथा पृथिवी तं था तस्य बागर्को न्नि मशी तयो
 ज्ञे न ही इदं सर्वमश्रुते नासि के एवोक्थ यथा त रिक्षं तं था तस्य प्राणो र्को न्नि मशी तयो ज्ञे न ही इदं स
 र्वमश्रुते तदेतद्ब्रह्मस्य विष्टपयदेतं नासि काये वि न तमि बल ला टमेवोक्थ यथा यो स्तं था त

स्य च क्षुरर्को न्नि मशी तयो ज्ञे न ही इदं सर्वमश्रुते समानमशी तयो ध्यात्सं वाधि देव तं चान्ने मेवा ज्ञे न ही
 मानि सर्वाणि भूतानि समनंती ॥ अनेने मुल्लो के जयस्य ने नामं तस्मात्समानमशी तयो ध्यात्सं वा
 धि देव तं चान्ने मेव गदिदमनमेन्द्रादमि युमेव पृथिवी तो हो इदं सर्वमुनिष्ठति यदिदं किंच यदकिंच
 दे प्रोक्तं ॥ ३॥ तदसौ सर्वमजियदु किंचातः प्रती ॥ ३॥ तदियं सर्वमति सेयमित्या घ्राज्य ता ह वा उना घो
 भवति न तस्य शयं ना घा घं दे न ना घु ॥ २॥ अथा तो रे तसः सृष्टिः पुजा पते रे तो देवाना रे तो
 वर्ष वर्षस्य रे त उठष धय उठष धी नो रे तो नम नस्य रे तो रे तो रे तस्य रे तः पुजाः पुजा नो रे तो
 इदं यद्दयस्य रे तो मनो मनसो रे तो वाग्वा चो रे तः कर्म तदिदं कर्म कृतमयं पुरुषो ब्रह्मणो लोकः
 स इ राम यो यदी राम यस्तस्मादि रण्ययो हरण्ययो ह वा अनुभितो के संभवति हि रण्ययः सर्व
 भ्यो भूते भ्यो दे दे शी एव वेदा ॥ ३॥ तप पदा भ्या पा पद्य त ब्रह्मे मं पुरुषं यत्यपदा भ्या प्रा पद्य त ब्र

देवा ५

८

हरति य एव वेद तत्सत्यं सदिति प्राणस्तीत्यं न यमित्यसावा दित्यस्तदेतच्चिरुच्चिरुदिवैव क्षुः भुक्तं कृष्टं
 कनीनिकेति सयदिह वा अपि मृषावदेति सत्यं ह वा स्यादिति न वृत्तिर्य एवमेतत् सत्यस्य सत्यत्वे वेद
 एतस्य वा कृतिना मानि दामानि तदस्य देवाणां ताना मभिदामभिः सर्वसितं सर्वहीदन्नो मनीश
 सर्ववाचाभिर्वैति वह निहवा एनं तं तिसंबद्रायं य एव वेद तस्यो ह्निग्ना मानि त्वगायत्रीणि ह्युमास
 मनुष्टुपस्त्रावा न्यस्थिजगतीपंक्तिर्मज्जा प्राणो बृहती सकृदोभिश्च नो यं द्रोभिश्च नः स्त
 स्मा कं दं तीत्या च स ते क्ता दयेति हवा एनं कं दं सिपा पात्कर्मणो यस्या कस्या विद्विजिक्ता मयते य
 एवमेतं कं दं सा कं दं स्वे वेद तदुक्तं मृषिणा पश्यं गोपा मिसेषवे गोपा एष हीदसं गोपा यत्यनि
 पद्यमानमिति न ह्येष कदाचन सविशसा च परा च पथि मिश्वरतमित्या च ह्येष परा च पथि
 मिश्वरति स स धीचीः सविहची वसा न इति स धीची श्वत्येष विहची श्ववे स्त इमा एव दि

राजावरी वर्ति भुवनेष्वतरि तेष्वस्य त भुवनेष्ववरी वर्त्यथो जायता सोमता सोमकृच्छ्रि रिति सर्वही
 दप्राणेनारुते सो यमाकाशः प्राणेन बृहत्या विष्टव्यस्तद्यथा यमाकाशः प्राणेन बृहत्या विष्टव्य
 एवं सर्वाणि भूतान्यापि पीलिकाभ्युः प्राणेन बृहत्या विष्टव्या नीत्येव विद्यात् ॥ १ ॥ अथा ता वि
 भूतयोस्य पुरुषस्य तस्य वाचा सृष्टा पृथिवी चाग्निश्चास्या माषधयो जायते गिरिरे नास्वदय
 तीदमाहरते दमाहरते त्वमेतौ वाचं पितरं परिचरतः पृथिवी चाग्निश्च यावदनु पृथिवी यावदं
 न्वग्निस्तावानस्य लोको भवति नास्य ताव लोको जीयते यावदेतयोर्न जीयते पृथिव्या आग्नेश्च
 य एवमेतावाचो विभूतिर्वेदप्राणेन सृष्टावतरि क्षच वायुश्चातरि क्ष वा अनुचरत्यतरि क्ष
 मनुश्च प्वंति वायुरस्य पुण्यगधमावह त्वमेतौ प्राणं पितरं परिचरतौ तरि क्षच वायुश्च
 यावदेत्वेतरि क्ष यावदनु वायुः स्तावानस्य लोको भवति नास्य ताव लोको जीयते या

वदेत्यो न जीयते तिरि सस्य च बावो श्रय एवमेतां पाणस्य विभूतिवेद वक्षुषा स्तृष्टो द्यौश्चादित्य
 श्रयो हास्मि च दित्मिना च सप्रयुक्त्या दित्यो स्य ज्योतिः प्रकाशकरो ज्यवमेतो वक्षुः पितरं प
 रिचरतो द्यौश्चादित्य श्रया वदन्त्यो यो वदन्वा दित्य स्तावानस्य लोको भवति नास्य ताव
 ल्लोको जीयते या वदेत यो न जीयते दिवश्चादित्यस्य च य एवमेतां वक्षुषा विभूतिवेदश्च
 त्रैण स्तृष्टादि श्रय चंदमाश्च दिग्गो हे न मायं ती ३ दिग्गो विभूतिवेदमा जस्मै पूर्व
 पक्षा परस्मान्निचिनाति पुण्याय कर्मण एवमेते श्रोत्र पितरं परिचरंति दिशश्च चंदमाश्च
 या वदन्त्यो यो वदन्त्यो चंदमा स्तावानस्य लोको भवति नास्य ताव ल्लोको जीयते या व
 देत यो न जीयते दिशश्च चंदमस्य श्रय एवमेतां श्रोत्रस्य विभूतिवेदमन सा स्तृष्टा आ प
 श्ववरुणश्चापो हास्मि श्रद्धो स न्नमते पुण्याय कर्मणे वरुणो स्य प्रजा धर्म एतादाधार

वमेते मनः पितरं परिचरं त्यापश्च वरुणश्च या वदन्त्यापो या वदन्त्यो वरुण स्तावानस्य लोको भव
 ति नास्य ताव ल्लोको जीयते या वदेत यो न जीयते पां च वरुणस्य च य एवमेतां मनसा विभू
 तिवेदा ७ ॥ अजापाः ३ ॥ इत्याप इति तदिदमाप एव देव मूलमदस्ते लु मय पिते ते पुत्राय त्रहकु
 च पुस्य तस्य तु यत्र वा पितु स्तादा पुत्रस्य त्यत तदुक्तं भवत्ये तदस्मै वेत दिद्वानाह माहि दा स ए
 तरे य आह मा देव्यो वेदा उ मदे वा न्वे दतः प्रदानात्य त इतः संभृता इति स एष गिरिश्च श्रु
 श्रोत्रमनो वाक्य एण स्त बल गिरि रित्या च क्षुते गिरि तीह वै दिषं तं पाप्मानं आल च्य परास्य
 दिषं न्याप्मा आल व्यो भवति य एव वेद स एषो सुः स एष पुणः स एष भूतिश्चा भूतिश्च त
 भूतिरिति देवा उपासां च क्रिरेत बभूवुस्तस्मादप्य त हि सुप्रो भू भूरि स व प्रश्न सित्य
 भूतिरि स सुरा सो ह परा बभूवु न्वेत्यात्मना परास्य दिषं न्याप्मा आल व्यो भवति

यएवंवेदसएषमनुश्वेवामतंचतदुक्तमविणा पाउप्राडेतिस्वधयागभीतइत्यपानेनस्य
 ययतः प्राणोनपराइ नवसमसोमयेनासयोनिरित्येत नहीदं सर्वसयोनिमत्यानिही
 मानिशरीराणी॥३॥ अमुतेषादेवताता अश्वताविषूचीनावियतान्यन्यविष्यूननिधि
 स्वरन्यमितिनिविन्वतिहेवेमानिशरीराणी॥३॥ अमुतेषादेवतामृतोहवाअमुषिहोकेस
 नवेत्यमृतः सर्वभ्याभूतभ्यादृत्रायएवंवेदेयएवंवेद॥८॥ इतिषथमाध्यायः ॥ एषइम
 होकमभ्या अतुरुषरूपेणयएषतपतिप्राणोवावतदभ्या अतप्राणोत्येषयएषतयतितंश
 तंयषाण्यभ्या अतस्माकृतंयषाणिपुरुषायुषो नवतिंतयकृतंयषाण्यभ्या अतस्माकृत
 त्विनस्तस्माकृतंविनइत्याचक्षतएतमेवसंतसइदंसर्वमध्यतोदधेयदिदंकिंचसय
 दिदंसर्वमध्यतोदधेयदिदंकिंचतस्मान्माध्यमास्तस्मान्माध्यमाइत्याचक्षतएत

मेवसंतप्राणोवैगृत्सोपानोमदः सयत्याणोगृत्सोपानोमदस्तस्माइत्समदस्तस्माइ
 त्समदइत्याचक्षतएतमेवसंतस्यदेविश्वमिजमासीद्यदिदंकिंचतदुदस्यदेविश्वमि
 जमासीद्यदिदंकिंचतस्मादिश्वमिजस्तस्मादिश्वमिजइत्याचक्षतएतमेवसंतदेवाअ
 ब्रुवन्नयवैनः सर्वेषावामइतितयदेवाअब्रुवन्नयवैनः सर्वेषावामइतितस्माहामदेवस्त
 स्माहामदेवइत्याचक्षतएतमेवसंतसइदंसर्वपाप्मनोत्रायतयदिदंकिंचसयदिदंसर्व
 पाप्मनोत्रायतयदिदंकिंचतस्मादत्रयस्तस्मादत्रयइत्याचक्षतएतमेवसंत॥९॥
 एषउवविचक्षतः प्रजावैवाजस्ताएषविभूतियाहूतितास्माद्रहाजस्तस्माद्रहाजइ
 त्याचक्षतएतमेवसंततंदेवाअब्रुवन्नयवैनः सर्वेषावसिष्ठइतितयदेवाअब्रुवन्नयवै
 नः सर्वेषावसिष्ठइतितस्मादसिष्ठस्तस्मादसिष्ठइत्याचक्षतएतमेवसंतसइदंस

वर्मभिप्रागाद्यदिदं किंच सयदिदं सर्वमभिप्रागाद्यदिदं किंच तस्मात्प्रगाथास्तस्मात्प्रगा
 थाइत्या च क्षत एतमेव सतंस इदं सर्वमभ्यपवयत यदिदं किंच सयदिदं सर्वमभ्यपवय
 त यदिदं किंच तस्मात्प्रगामान्यस्तस्मात्प्रगामान्यइत्या च क्षत एतमेव सतंसो ब्रवीदह
 मिदं सर्वमसानियञ्च क्षुद्रं यञ्च महदिति ते सुद्रुक्ताश्चान्वन्महासूक्ताश्च तस्मात्सु
 द्रुक्तास्तस्मात्सुद्रुक्ता इत्या च क्षत एतमेव सतंसूक्तेष्वपि च ते तितस्तु क्रममेव
 तस्मात्सूक्तं तस्मात्सूक्तमित्या च क्षत एतमेव सतमेव वा ऋगेष्वभ्यः सर्वेभ्यो भू
 तेभ्यो च तस्य देभ्यः सर्वेभ्यो भूतेभ्यो च तस्मादृक् तस्मादृगित्या च क्षत एतमेव
 सतमेव वा ऊर्ध्वं च एष्वभ्यः सर्वेभ्योर्ध्वेभ्यो च तस्य देभ्यः सर्वेभ्योर्ध्वेभ्यो च त
 तस्मादर्धं च तस्मादर्धं च इत्या च क्षत एतमेव सतमेव वेपदे मेव हीमानि सर्वाणि

भूतानि पादिसयदिमानि सर्वाणि भूतानि पादितस्मात्सुद्रुक्तस्मात्सुद्रुक्तमित्या च क्षत एतमेव स
 तमेव वा ऊर्ध्वं च एष्वभ्यः सर्वेभ्यो भूतेभ्यः क्षरति न च नमति क्षरति स्य देभ्यः सर्वेभ्यो भू
 तेभ्यः क्षरति न च नमति क्षरति तस्मादक्षरं तस्मादक्षरमित्या च क्षत एतमेव सतं ता वा ए
 ताः सर्वा ऋचः सर्वे वेदाः सर्वे घोषा एके बव्या हृति प्राण एव प्राण ऋच इत्येव विद्यात् ॥१०॥२॥
 विश्वामित्रं ह्यतदहः शंसिषु तमिदं उपनिषत्सादसहानमित्या भिव्याहृत्य बहूनी सहस्र
 शं सते नैदस्य प्रियं धामो पेयाय तमिदं उवाच ऋषे प्रियं वै मे धामो पागाः सर्वा ऋषे हि
 तीयं शंसेति सहानमित्येवाभिव्याहृत्य बहूनी सहस्रं शं सते नैदस्य प्रियं धामो पेयाय
 तमिदं उवाच ऋषे प्रियं मे धामो पागाः सर्वा ऋषे बहूनी यं शंसेति सहानमित्येवाभिव्याहृत्य
 बहूनी सहस्रं शं सते नैदस्य प्रियं धामो पेयाय तमिदं उवाच ऋषे प्रियं वै मे धामो पागाः

वरतेददामीति सहोवाच त्वामेव जानीयामिति तमिंदुवाच प्राणोवा ७७८ मस्य वेद्यां स्वं प्रा
णः स बाणि भूतानि प्राणो ह्येष य एष तपति स एतेन रूपेण स बादि शो विष्टो स्मि तस्य मे न
मिन्द्रक्षिणं ते देवा मित्रमेव तपन्नेवास्मीति होवाच ॥११॥ ७७९ तद्वा इदं बृहती सहस्रं संप
न्नतस्य यानि व्यजनानि तद्वरीरयो घोषः स ७८० त्वायुः ७८१ प्राणः स प्राण एतद्दस्मै तद्दिवा
च सिष्टो वसिष्ठो बभूव तत एतन्नामये यले भएत दुह वे दो विश्वा मित्राय प्रोवाचे तद्दुह वे
दो भरद्वाजा य प्रोवाचे तस्मात्स तेन बंधुना यजुर्बुहयते तद्वा इदं बृहती सहस्रं संप
न्नतस्य वा एतस्य बृहती सहस्रस्य संपन्नस्य षट्त्रिंशते मसुराणां सहस्राणि भवन्ति ता च
त्रिंशतसं वत्सरस्याहो सहस्राणि भवन्ति व्यजनैरेव राजीरा भवन्ति स्वरैरहानि तद्वा इ
दं बृहती सहस्रं संपन्नतस्य वा एतस्य बृहती सहस्रस्य संपन्नस्य परस्तात्स जामयो दे

वतामयो ब्रह्ममयो मरुतमयः संभूय देवतां जप्येति य एव वेदतपो हं सो सौ यो सौ सो हंत दुक्तं विणा सूर्य
७८२ त्वाजगत्संस्थुषश्चेत्येतद्दुहोपक्षतोपक्षता ७८३ तद्वा ७८४ त्वात्मानं पंचविधं मुच्यते देवस्मादि
दं सर्वं मुनिस्तृप्तिसंप्रति विस्तृष्टिबीबायुराकाशजापो ज्योतीषीसेषवा ७८५ त्वात्मानं पंचविधं मे त
स्माद्दीदं सर्वं मुनिस्तृप्तिसंमोप्ये स यने ह वै समानानां भवति य एव वेदतस्मिन् यो न चान्नादं च
वेदाहास्मिन्नेन्नादो जायते भवत्यस्यान्नमापश्च पृथिवी चानमेतन्मयानि स्य नानि भवन्ति ज्यो
तिश्च वायुश्चान्नादमेताभ्यां हीदं सर्वं मन्त्रमत्पावपनमाकाशकाकाशहीदं सर्वं समोप्यत ७८६ त्वा
पने ह वै समानानां भवति य एव वेदतस्मिन् यो न चान्नादं च वेदाहास्मिन्नेन्नादो जायते भवत्य
स्यान्नमोषधिबनस्य तयो न्नप्राणभूतो न्नादमोषधिबनस्य तीन्हप्राणभूतो दति ते पाय उभयतो
दताः पुरुषस्यानुविधां विहितास्ते न्नादा ७८७ न्नमितरे पशवस्तस्या न इतरान्यभून्धीवचरं त्यधी

वस्तुनेनाहो भवत्य धीवह समानानां जायते य एव वेद ॥ ३ ॥ तस्य य आत्मानमाविस्तरां वेदाभ्युतेषु
 विभूय उव धिवनस्य तयो यश्च किंच प्राण नृत्स ७ आत्मानमाविस्तरां वेदोष धिवनस्य तिष्ठति हरि
 सादृश्यते चितं प्राण नृत्स प्राण नृत्सु त्वेवाविस्तं मात्मा तेषु हरि सापि दृश्यते न चित्तमितरेषु पु
 रुषे त्वेवाविस्तरा मात्मा सा हि प्रज्ञानेन संपन्नतमो विज्ञातं वदति विज्ञातं पश्यति वेदश्च स्तन वेद
 लोका लोको मर्त्येनामृतमीप्स्येवं संपन्नो धेतरेषां पशूनामशनापि पासे एवाभिविज्ञानं
 न विज्ञातं वदति न विज्ञातं पश्यति न विदुः श्वस्तनं न लोका लोको त एतावतो भवति यथा
 पुत्रं हि संनवाः ॥ १७ ॥ स एष पुरुषः समुद्रः सर्वलोकमति यदु किंचाश्रुतेत्येनं मन्यते यद्यंत
 रिह लोकमश्रुतेत्येनं मन्यते यद्यंत लोकमश्रुती तास्येवेनं मन्यते स एष पुरुषः पंचविधस्तस्य
 यदुल्लं तज्याति यानि रवानि सजा काशा धय ह्येहि तं श्लेष्मारे तस्ता आपो यक्षरीरं सा पृथिवी

पः प्राणः सबायुः स एष बायुः पंचविधः प्राणोपा नो व्या न उ दान समानस्ता एता देवताः प्राणा पानयोरेव नि
 विष्टाश्चक्षुः श्रात्रं मनो वागिति प्राणस्य त्वं नृपाय मेतां जपियंति स एष वाचश्चित्तस्यो चरो चारि क्रमा
 यद्यज्ञः स एष यज्ञः पंचविधोऽग्निर्होत्रं दशपूर्णमासो चातुर्मास्यानि पशुः सोमः स एष यज्ञो ना
 संपन्नतमो यत्साम एतस्मिन्नेताः पंचविधा जधिगम्येते यत्साम्युनेभ्यः सैका विधात्रीणि स
 वनानि यदुर्ध्वं सापंचूर्मी ॥ १७ ॥ ३ ॥ यो ह वै यज्ञेयत्वं वेदाह न्यहर्द्वेषु वेदेवमभ्युत्कृत् स सप्रतिविदे
 षवै यज्ञेयत्वं न्यहर्द्वेषु देवोभ्युत्क्रौयदेतन्महदुक्थं तदेतस्य च विधं त्रिष्टु संचदशो सप्तदश
 मेकविंशो पंचविंशमिति स्तोमतो गायत्रं रथतरं बृहद्देवं राजनमिति सामतो गायत्र्युल्लिख्य ह
 ती त्रिष्टु पृदि यदेति कंदस्तः शिरो दक्षिणः पश्चउत्तरपक्षः पुच्छमात्मेत्यारव्या नं पंचकलः पलो
 ति पंचकल उक्तायति पंचकलः प्रतिहरति पंचकल उक्तायति पंचकलानि धनमुपयंति तस्मात्

भसहस्वभवस्येवंहेताः पंचविधा अनुशास्यते यस्याकृत्वा शीतिभ्यः सैका विधातिस्त्वचा शीति
 योयदुर्ध्वसापंचमीतदेतत्सहस्वसर्वतानिदेशदेशीतिवैसर्वमेतावतीहिसंख्यादशदशतस्त
 कृतदेशशतानितत्सहस्वसर्वतानित्रीणिछंदोसिभवंतित्रेधाविहितंवाइदमन्त्रमज्ञानपा
 नंस्वादस्तदेतैराप्राप्तिः १६॥ ४॥ तद्वाइदं ब्रह्मतीसहस्वसंपन्नं तदेतदेकानाकृदसांसहस्वप्र
 तिजाननेकमन्यत्सदन्यदुयामेतित्रिष्टुप्सहस्वमेकजगतीसहस्वमेकनुष्टुप्सहस्वमेक
 तदुक्तमृषिणानुष्टुभमनुचर्चयमाणमिदं निचिकुः कवयोमनीषेतिवाचिर्वेतदेदंप्राणं न्य
 चायन्ति सततदुक्तं भवतिसहेश्वरोयज्ञः स्वीकृत्याणकीर्तिर्भवितारीश्वरोऽतुपुरायुषः
 प्रेतोरितिहस्माहकृत्स्नास्तेषज्जात्मायद्वागभिहिप्राणेन मनसस्यमानोवाचानुभवति
 ब्रह्मतीमभिसंपादयेदेषवैकस्त्रज्जात्मायद्ब्रह्मतीसोयमात्मा सर्वतः शरीरैः परिवृतः सत्य

यायमात्मा सर्वतः शरीरैः परिवृत एवमेव ब्रह्मती सर्वतः शब्दोभिः परिवृता मध्यं ह्येषामंगानामात्मा म
 ध्यं कृदसांब्रह्मतीसहेश्वरोयज्ञः स्वीकृत्याणकीर्तिर्भवितारीश्वरोऽतुपुरायुषः प्रेतोरितिहस्मा
 हकृत्स्नास्तेषज्जात्मायद्ब्रह्मतीसहस्वमेवाभिसंपादयेत् १७॥ ५॥ तद्वाइदं ब्रह्मतीसहस्वसं
 पन्नं तस्यवाएतस्यब्रह्मतीसहस्वस्यसंपन्नं स्येकादशानुष्टुभोजातानिभवंतिपंचविंशतिश्चा
 नुष्टुभजानेवभूयसाकनीयस्तदुक्तमृषिणावाचमष्टोपदीमहमित्यष्टौ हिचतुरक्षराणि भ
 वंतिनवस्तुक्तिमितिब्रह्मतीसंपद्यमानानवस्त्वक्तुतस्यशमितिसत्यंवेवागृत्वास्तुष्टुडा
 सरितन्वममइतितद्यदेतत् ब्रह्मतीसहस्वमनुष्टुप्संपन्नं भवतितस्मात्तद्दशत्याणांब्रह्मस्य
 वाचमनुष्टुभतन्वसनिर्मिमीतेसर्वाएषवाचः परमाविकारायदेतन्महदुक्तं तदेतत्पंच
 विधमितममितस्वरः सस्यान्ततेइत्युग्राथाकुब्जातमितयजुर्निर्गदोयथावाक्कृद्भि
 तसामाथोयः कश्चगच्छः सस्वरजोमितिसत्यंनेत्यन्ततदेतत्सुष्यफलेवाचोयत्सत्यं सहे

६४

॥२५॥

श्वरोयवास्वीकत्याषाकीर्तिर्निवितोः पुष्पं हि फलं वाचः सत्यं वदत्यर्थे न मूलं वाचो यदन्तं तं
 यथा वृक्षोऽविमूलः शुष्यति स तु हतं त एवमेवान्तं तव दन्ता विमूलं मात्मानं करोति स शु
 ष्यति स तु हतं तं तस्मादन्तं न वदद्वयं तत्त्वेन न प्रराग्वा एतदिकं मक्षरं यदेतद् ३ मिति
 तद्यत्किंचोमि स्यात्तत्रैवास्मै तद् व्यते सयस्सर्वमाकुयाद्विद्या हात्मानं सुकामेभ्यो ना
 लं स्यादथेतत्सूयं मभ्यात्मयनेति सयस्सर्वमेति बुयासापिकास्य कीर्तिर्जायते सत्ता
 तत्रैव हन्या तस्मात्काल एव दद्यात्काले न दद्यात्तत्संस्तान्ते मिथुनी करोति तयो मिथु
 नात्प्रजायते भूया भवति यो वेतां याचवेदयस्या एष विकारः स संप्रति विदकारो वै स
 को वाक्ये वास्ये शेषमिष्य ज्यमाना वक्त्री नाना रूपा भवति तस्यै यद्गुणं शुसप्राणा
 ययदुञ्जैस्तच्छरीरं तस्मात्तदा विराविहि शरीरं ॥१८॥ ६॥ तद्वा इदं च हती सहस्रं संप
 तस्मान्न तिर इव तिर इव तिर शरीरं मशरीरो हि शालोथय दुञ्जैस्तच्छरीरं १

॥२५॥

नंतद्यशः स इंदः स भूतानामधिपतिः स य एव मेतमिदं भूतानामधिपतिं वेद विस्वसाहेवा
 स्माच्छोकात्प्रेतीति हस्माह महिदा सरेतरयः प्रत्येदो भूतेषु लोकेषु राजति तदा हयं दने
 न रूपेणानुलोकमभिसंभवती ३ अथ केन रूपेण मंलोकमाभवती ३ तद्यदुत्तस्त्रियालो
 हितं भवत्येनस्तदुपतस्मात्तस्मान्नवी भस्वता थयदेतत्सुखेरेतो भवत्यादित्यस्य तद्
 पंतस्मात्तस्मान्नवी भस्वतसोयमात्मममात्मनममुष्मा आत्मने संप्रयकृत्य सावा
 त्मा मुमात्मानमिमस्मात्तात्मने संप्रयकृतितावन्योन्यमभिसंभवतो न नाह रूपेणानु
 लोकमभिसंभवत्यमुनोरूपेण मंलोकमाभवति ॥१९॥ ७॥ तत्रैते श्लोकाः ३ यदक्षरं प
 च विधं समेति युजो युक्ता अनियत्सं वहति सत्यस्य सत्यमनुयज्युज्यते तत्र देवाः
 सर्व एव भवति यदक्षरादक्षरमेति युक्ते युजो युक्ता अनियत्सं वहति सत्यस्य सत्य
 मनुयज्युज्यते तत्र देवाः सर्व एव भवति यद्वाचं च ८८ मिति यच्च नति यच्चास्याः क्रूरं यदु

बोध्यं हि ह्युक्तं वयो जन्म विदं नामायता समलं यच्छते धियस्मिन्नामा समलं यच्छते
 धित जदेवाः सर्वयुजा भवति तेन पाप्मानमपहस्य ब्रह्मणा स्वर्गं लोकमप्येति विद्वान्ने
 नवाचास्त्रियब्रुवन्नेनमस्त्रीपुमान्ब्रुवन्। पुमासने ब्रुवन्नेन ब्रुवन्ब्रुवन् इति ब्रु
 सत आगते महामिति तद्वा इदं ब्रुहती सहस्रसंपन्नस्य इतस्य ब्रुहती सहस्रस्य संपन्नस्य
 षट्त्रिंशतमक्षराणां सहस्राणि भवन्ति तावति पुरुषायुषोऽहो सहस्राणि भवन्ति जीवाक्षरेण
 वजीवाहरोऽप्येति जीवाह्रा जीवाक्षरमित्यनकाममारो धदेवरथस्तस्य वागुद्धिश्चोत्रे पक्ष
 सी चक्षुषीयुक्ते मनःसंग्रहीता तदयं प्राणो धितिष्ठति तदुक्तं मुषिणा तेन यातं मनस्वाज
 वीयसी निमिषश्चिज्जीवीयसीति जीवीयसीति ॥ २० ॥ इति त्रितीयाध्यायः ॥ आत्मा वा इ
 दमेक एवाय आसीन्नान्यत्किंच नमिषत्स ईक्षत लोकां चतुष्टया इति समा लोका

वा४.

॥२६॥

५३

नस्तजगामो मरीचीर्मरमापोदोभः परेण दिवं द्यौः प्रतिष्ठांतरिक्षं मरीचयः पृथिवीमरोया अनधस्ता
ता उनापः सईक्षते मेनुलो कालो कपाले नुस्तजा इति सोऽष्टा एव पुरुषं समुद्रं त्यामूर्खं बतमभ्य
तपनस्याभितप्तस्य मुखं निरभिद्यत यथा उं मुखं दाग्वा चो गिनना सिके निरभिद्यता नासि
काभ्याः प्राणः प्राणा द्युरक्षणी निरभिद्यता महीभ्या च श्वश्रुषणादित्यः कणौ निरभिद्यता
युष्माभ्या ओजं ओजा इशस्त्वद्विरभिद्यत त्वचो लोमानि लोमभ्य उषधिवनस्य तयो ह्ययनि
रभिद्यत हृदया न्मनो मनसश्चंद्रमा नाभिर्निरभिद्यत नाभ्या उपानोपाना न्मृत्युः शिश्रु
निरभिद्यत शिश्रा इतोरेतस उनापः ॥२१॥ १॥ ता एता देवताः सृष्टा अस्मिन्महत्सु ण विप्राप
तैस्तमशनापि पासाभ्यामन्ववा ऊर्जा एतन्मबुबुन्नायत नन्त्रः प्रजानीहियस्मिन्प्रतिष्ठि
ता अन्त्रमहामेतिताभ्या गामानयता अजुबुवन्वै नोयमलमिति ताभ्याश्च मानयता अ

34

बुधश्च वै नो यमलमिति ताभ्यः पुरुषमानयतां ब्रह्मवत्सुकृतं वतेति पुरुषो वावसु कृतं तां ब्रह्म
 वीद्यथा यतनं प्रविशते सग्निवाग्भूता सुखप्राविशद्वायुः प्राणो भूत्वा नासिके प्राविश
 दादित्यश्चक्षुर्भूत्वा क्षिणी प्राविशद्दिशः श्रोत्रं भूत्वा कर्णे प्राविशन्निषधिवनस्य तपो
 लोमानि भूत्वा त्वचं प्राविशंश्चंद्रमामनो भूत्वा हृदयं प्राविशन्मसुरपानो भूत्वा ना
 भिप्राविशदो पोरतो भूत्वा शिश्नं प्राविशस्तमशनापि पासेन ब्रह्मा मीवाभ्यामभिप्र
 जानीहीति तैः ब्रह्मवी देतास्त्रिवर्गान् देवता स्याम जाम्येता सुभागिन्यौ करोमीति तस्माद्य
 स्यैकस्यैव देवतायेह विगृह्यते भागिन्या वेवास्यामशनापि पासेन वतः ॥२३॥ स इक्ष
 ते मेनु लोकश्च लोकपात्राश्चान्नमेभ्यः सृजादितिसोपोभ्यतपत्ताभ्यामिह प्राभ्या
 मूर्तिरजायत यावत्सामूर्तिरजायतान्नं वेतनं देन ह्यष्टपराडत्यजिघास तद्वाचाजि

घक्षतन्नाशक्रोहाचाग्रहीतुं सयुद्धेन हाचाग्रहैष्यदभिव्याहृत्य हैवान्नमत्रस्य तस्याणेनाजिघ
 क्षतन्नाशक्रोहाणेन ग्रहीतुं सयुद्धेन हाणेनाग्रहैष्यदभिप्राप्य हैवान्नमत्रस्य तस्य भु
 षाजिघक्षतन्नाशक्रोहासुषाग्रहीतुं सयुद्धेन सुषाग्रहैष्यदह्ना हैवान्नमत्रस्य तस्य
 त्रेणाजिघक्षतन्नाशक्रोहात्रेण ग्रहीतुं सयुद्धेन त्रेणाग्रहैष्यदह्ना हैवान्नमत्रस्य तस्य
 चाजिघक्षतन्नाशक्रोहाचग्रहीतुं सयुद्धेन चाग्रहैष्यदह्ना हैवान्नमत्रस्य तस्य
 नसाजिघक्षतन्नाशक्रोहानसाग्रहीतुं सयुद्धेन नसाग्रहैष्यदह्ना हैवान्नमत्रस्य
 तक्षिन्नेनाजिघक्षतन्नाशक्रोहिक्षिन्नेन ग्रहीतुं सयुद्धेन क्षिन्नेनाग्रहैष्यदह्ना हैवान्न
 मत्रस्य तदपानेनाजिघक्षतदावयस्तेषां नस्य ग्रहो यदायुरन्नायुवो एष यदायुः स
 इक्षते कथं न्विदं मृते स्यादिति स इक्षतं कतरं पश्येद्येति स इक्षतयदिवोचोभि

व्याहृतं यदि प्राणेनाभिप्राणितं यदि बक्षुषा दृष्टं यदि श्रोत्रेण श्रुतं यदि त्वचास्पृष्टं यदि मनसा ध्यातं
 यद्यपानेनाभ्यापानितं यदि शिश्नेन विस्तृतं यदि मथकोहमिति स एतमेव सीमानं विदोयेत याद्वा
 राप्रापद्यत सैषा विदति नामिदास्तदेतन्नादनतस्य त्रयज्जवसथास्य यस्वप्नाज्यमावसथा
 यमावसथा यमावसथ इति संजातो भूतान्यभिव्येख्यत्किमिहान्येवावदिषादिति स ए
 तमेव पुरुषं ब्रह्मतममपश्यदिदमद्वैमितीति तस्मादिदं देवानामेदं देवैर्नामतमि
 दं देवं संतमिदं इत्याचक्षते परोक्षेण परोक्षेणिया इवेहि देवाः परोक्षेणिया इवेहि देवाः ॥२३॥
 ॥३॥ इति चतुर्थोऽध्यायः ॥ उपक्रमतगभिष्यः ॥ पुरुषे ह वा अयमादितो गमो भव
 तियदेतदेतस्मादेतत्सर्वभ्योगेभ्यस्तजः संभूतमात्मन्येवात्मानो विभर्ति तद्यदास्त्रि
 यासि च तथैव न जनयति तदस्य प्रथमजन्मतस्त्रिया आत्मन्यग इति यथास्वम

गतथा तस्मादेनां न हिनस्ति सास्यैतमात्मानमजगत्भावयति साभावयित्री भावयितव्या नवति
 तस्त्री गमो विभर्ति सोऽयं एव कुमारजन्मनो गेधि भावयति सयत्कुमारजन्मनो गेधि भा
 वयत्यात्मानमेव तद्भावयत्येषा लोका नासतस्या एव संतता होमे लोकास्तदस्य द्वितीयज
 न्मसौ स्या यमात्मा पुण्येभ्यः कर्मभ्यः प्रणिधीयते यास्यायमितर आत्मा कुर्याद्वियोग
 तः प्रेति स इतः पुन्यन्नेव पुनज्जायते तदस्य तृतीयजन्मतदुक्तमुषिणा गमो नुसन्ने
 न्वेषामेव देवमहं देवानां जनिमानि विश्वा शतं मायुर आयसोरक्षन्नेधः स्येनां जव
 सानिरदीयति गमो एवेतच्छ्रुयानो वा मदेव एव मवाचस एव विद्वानस्माच्छरीरमेह
 दार्थं उक्तम्यामुषिन्स्वर्गलोके सर्वोक्तमानास्त्वामृतः समभवत्समभवत् ॥२४॥
 ॥ इति चमोऽध्यायः ॥ यथास्त्वनगभिष्यः ॥ कायमात्मैति वयमुपास्महे कतरः संजा

स्त

स्मायेनवापश्यति येनवा शृणोति येनवा गन्धानाजिघ्रति येनवा वाचं व्याकरोति येनवा स्वा
 दुवा स्वादु च विजानाति येन दृष्टं दृश्यं मनश्चेतस्तेजानमज्ञानं विज्ञानं प्रज्ञानं मेधा
 दृष्टिर्धृतिर्मतिर्मनीषा जूतिस्मृतिः संकल्पः क्रतुरसुः कामावसादिति सर्वाण्येवैता
 नि प्रज्ञानस्य नाम धेयानि भवन्त्येषु बुद्धिषु इदं एव प्रज्ञापातिरिते सर्वे देवा इमानि च पच
 मन्ता भूतानि पृथिवी वायुराकाश उनापो ज्योतिर्वीर्यतापीमानि ब्रह्म देमि आणीव बीजा
 नीतराणि चैतराणि चोद्भूतानि च जलरुजानि च स्वेदजानि चोद्भूतानि च आगावः
 पुरुषा हस्तिनो यत्किंचेदप्राणिजंगमं च पतत्रिचयश्चरत्कवरं सर्वं तत्प्रज्ञानं प्रज्ञा
 निप्रतिष्ठितं प्रज्ञानेनात्मा कः प्रज्ञाप्रतिष्ठा प्रज्ञानं ब्रह्म स एतेन प्रज्ञेनात्मेनास्मात्क
 कादुक्कम्याभुभिस्त्वमोक्तो के सर्वा कामानाप्ता मृतैः समभूत्समभवत् ॥ २५ ॥ इति ष

व१

॥ २९१ ॥

वतु ३

वा ३

ष्टो ध्यायः ॥ बाह्ये मनसि प्रतिष्ठिता मनो मेवाचि प्रतिष्ठिता विरावीर्मरधि वेदस्य मन्त्राणीरु
 श्रुतमेमाग्राहासीरनेनाधीतेन अहोरात्रात्सं दधाम्यतं ब्रह्मामिसस्य ब्रह्मामिरामाम
 वतु न हंकारमकर्तुमा मवतु वकारमवतु वकारं ॥ २६ ॥ सप्तमो ध्यायः ॥ इति द्वितीयाणिक
 समाप्ते ॥ ७७ ॥ अथातः सहिताया उपनिषत् पृथिवी पूर्वरूपं द्यौरूपं वायुः सहितो
 मातृकेय उनाकाशः सहिते सस्य माक्षव्यो वेदया चक्रे सहा विपरिहृतो मेनेन मेस्य पुत्रे
 ण समगादिति समाने येन सरिहृतो मेनेन इत्यागस्यः समाने येन द्रवति वायुश्चाकाश
 श्वेत्यधिदेवतमथाध्यात्मैकं पूर्वरूपं मन उनेतरूपं प्राणः सहितो ति श्रुवीरो मातृकेयो
 य होस्य पुत्रो अहज्येष्टो मनः पूर्वरूपं वायु त्तरूपं मनसा वा अग्निः संकल्पय स्युः वा
 वा व्याहरति तस्मान्मन एव पूर्वरूपं वायु त्तरूपं प्राण स्तव सहितो तिसमानेनैव रज

५४

पितृश्च पुत्रस्य च स एषो अथः पृथिवी वाह नो मनो वा व्याण संहतः सय एव मेतां संहिता वेद
 संधीयते प्रजया पशुभिर्यशसा ब्रह्मवज्र सेन स्वर्गेण लोकैः न सर्वमायुरतीति नु मा इक
 यानां ॥ १ ॥ अथ शाकल्यस्य पृथिवी पूर्वरूपं द्यौरुत्तररूपवृष्टिः संधिः पञ्चन्यः संधा
 तातदुतापियत्रैतद्वलवदनूहन्सदधदहोरात्रवषतिद्यावापृथिव्यो समधातामित्यु
 ताथा हरितीन्वधिदेवतमथाध्यात्मं पुरुषो हवा जय सर्वजा दंदे बिदले भवत इ
 त्याहस्तास्येदमेव पृथिव्यारूपमिदं दिवस्तत्रायमंतरेणाकाशो यथा सौद्यावापृथि
 व्यावतरेणाकाशस्तस्मिन् तस्मिन्नाकाशे प्राणजायतो यथा मृनिनाकाशे वायुराय
 तो यथा मृनि जीणि ज्योतीष्येव मिमा नि पुरुषे जीणि ज्योतीष्ये यथा सो दिव्यादित्येव
 मिदं शिरसि चक्षुर्यथा सावतरि श्वे बिद्वेव मिदं मात्मनि हृदयं यथा यमग्निः पृथि

युः

व्यामेव मिदमुपस्थेरेत एव मुहस्य सर्वलोक मात्मानमनुविधायो हेदमेव पृथिव्यारूपमि
 दं दिवः सय एव मेतां संहिता वेद संधीयते प्रजया पशुभिर्यशसा ब्रह्मवज्र सेन स्व
 र्गेण लोकैः न सर्वमायुरतीति नु मा इक यानां ॥ १ ॥ अथातो निभुजं प्रवादाः पृथिव्या यत न निभुजं दिव्या
 यत न पृष्ठं न मंतरिक्षायत न मुभयमंतरेणाथ यद्येनं निभुजं ब्रुवंतमुपवेदं द्यौः शावराभ्यां
 स्थानाभ्यामित्येनं ब्रुयादथ यद्येनं पृष्ठं तस्मिन् ब्रुवंतमुपवेदं द्यौः शाउत्तराभ्यां स्थाना
 भ्यामित्येनं ब्रुयाद्यस्मिन् बोभयमंतरेणाह तस्य नास्त्युपवादाय हि संधि विवर्त्तयति त
 त्रिभुजस्य रूपमथ यद्युद्धं अक्षरे अमि व्याहरति तत्पृष्ठं तस्मिन् अयमंतरे
 णाभयव्याप्तं भवत्येन्नाद्य कामो निभुजं ब्रुयात्स्वर्गं कामः पृष्ठं तस्मिन् अयमंतरे
 मंतरेणाथ यद्येनं निभुजं ब्रुवंतं परउपवेदं पृथिवी देवता मारः पृथिवी त्वा देवता

जं

रिष्यतीत्येनंब्रयादथयद्येनंप्रलम्बबुवंतंपरउपवदेदिवंदेवतामारोयौस्तोदेवतारिष्यती
 येनंब्रयादथयद्येनमुभयमंतरेणबुवंतंपरउपवदेदंतरेरिष्यंदेवतामारोतरेरिष्यंत्वादेव
 तारिष्यतीत्येनंब्रयाद्यथातुकथाचबुवंन्वाबुवंतवाब्रयादभ्याशमेवयत्तथास्यानत्वे
 बान्यत्कुशलाद्वास्त्रिणंब्रयादित्युन्मएवब्राह्मणंब्रयान्नोतियुन्मचनब्राह्मणंब्रयान्नमो
 अस्तुब्राह्मणेभ्यइतिहस्माहशूरवीरोमांडुकैयः॥३॥अथोतानुव्याहाराःप्राणवशादिति
 व्यास्यएनंप्राणवशासुपवदेकक्रुवंचेन्मन्येतप्राणवशांसमधी॥३॥प्राणमावशांसदधतंन
 शक्रोषीत्याहप्राणस्वावशाहास्यतीत्येनंब्रयादथचेदशक्रुवंतमन्येतप्राणवशांसमधि
 सिषतंनशक्रःसधातुंप्राणस्वावशाहास्यतीत्येनंब्रयाद्यथातुकथाचबुवंन्वाबुवंतवाब्र
 यादभ्याशमेवयत्तथास्यानत्वेबान्यत्कुशलाद्वास्त्रिणंब्रयादित्युन्मएवब्राह्मणंब्रयी

नातियुन्मचनब्राह्मणंब्रयान्नमोअस्तुब्राह्मणेभ्यइतिहस्माहशूरवीरोमांडुकैयः॥४॥अथ
 स्वत्माहर्निर्भुजवक्राःपूर्वमक्षरंपूर्वरूपमुत्तरमुत्तररूपंयोवकाशःपूर्वरूपोत्तररूपे
 अंतरेणसासहितेति सयएवमेतां सहितावेदसंधीयतेप्रजयापशुभिर्यशसाब्रह्म
 वज्रसेनस्वर्गेणलोकेनसर्वमायुरेत्यथयद्युन्मनिर्भुजवक्रादितिहस्माहकृत्वा
 मांडुकैयःपूर्वमेवाक्षरंपूर्वरूपमुत्तरमुत्तररूपंयोवकाशःपूर्वरूपोत्तररूपेअ
 तरेणयेनसंधिं विवर्तयतीत्येनस्वरास्वरविज्ञानातियेनुमात्रमात्राविभक्त्येतां
 सहितेति सयएवमेतां सहितावेदसंधीयतेप्रजयापशुभिर्यशसाब्रह्मवज्रसेनस्व
 र्गेणलोकेनसर्वमायुरेत्यथाहास्यपुत्रज्जाहमध्यमःप्रातीबोधीपुत्रोक्षरंस्वल्प
 मेअविकर्षन्नेकीकुर्वन्त्यथावर्णमाहतद्यासोमात्रापूर्वरूपोत्तररूपेअंतरेण

संधिविज्ञपनीसामतद्वतिसामेवाहसंहितामन्यइति तदप्येतद्विष्णोक्तं ब्रह्मस्येतनपरः सा
 न्नाविदुरितिसयएवमेतासंहितोवेदसंधीयते प्रजयापशुभिर्यशसाब्रह्मवर्चसेनस्वर्गेण
 लोकैः न सर्वमायुरेति ॥ १ ॥ ब्रह्मद्वयतरयोरूपेण संहिता संधीयते इति तौ रक्ष्यो वाग्विरथतर
 स्य रूपे प्राणो ब्रह्म त उभाभ्यामुखं लुसंहिता संधीयते वाचा च प्राणेन चेतस्याहस्माप
 निषदिसंबत्सरं गारक्षयते तौ रक्ष्येति तस्याहस्मात्रायासंबत्सरं गारक्षयते तौ रक्ष्येति
 दप्येतद्विष्णोक्तं रथतरमाजभारावसिष्ठः ॥ नरदाजो ब्रह्मदा चक्रे जगन्नरितिसयएव मे
 तासंहितावेदसंधीयते प्रजयापशुभिर्यशसाब्रह्मवर्चसेनस्वर्गेण लोकैः न सर्वमायु
 रिति वाक्प्राणेन संहितेति कोठरव्यः प्राणः पवमानेन पवमानो विष्वेदं विष्वेदं वा
 स्वर्गेण लोकैः न स्वर्गेण लोकैः ब्रह्मणा सैषा वरपरा संहिता सयो हेतामवरपरा संहिता

वै२

॥ ३२ ॥

वेदैवैवैव स प्रजयापशुभिर्यशसाब्रह्मवर्चसेनस्वर्गेण लोकैः न संधीयते यथै संहिता सयदि परेण
 बोपस्यतः स्वेन वार्थनाभि व्याहरेदभि व्याहारे नैव विद्यादिव संहिता गमविदुषा देवानामेवं
 न विष्णुतीति शशु रथास्या त्सयएवमेतासंहितावेदसंधीयते प्रजयापशुभिर्यशसाब्र
 ह्मवर्चसेनस्वर्गेण लोकैः न सर्वमायुरेति वाक्साहितेति पंचाल चंडो वाक्वेदः संधीयते वा
 चा चंडो सिवाचामिजाणि संदधति वाचा सर्वाणि भूतान्यथो वागे वेदं सर्वमिति तद्यज्ञे तद
 धीते वाभाषते वा वाचित द प्राणो भवति वाक् तदा प्राणैः कथयन्तु स्त्री वा भवति स्वापिति वा
 प्राणेतदा वाग्भवति प्राणस्तदा वाचरेत्किं तावन्त्यान्यरी लोकैः वाग्वाता प्राणः पुत्रस्तदप्येत
 दविष्णोक्तं मेकः संपूर्णः स समुद्रमा विवेश स इदं विष्वनुवन् विचष्टां पाके न मनसा पश्य
 मति तत्समा तारेत्किं स उरैत्किं मातरमिति सयएवमेतासंहितावेदसंधीयते प्रजया

या४

पशुभिर्यज्ञसा ब्रह्मवर्चसेन स्वर्गेण लोकैः न सर्वमायुरे सथातः प्रजापतिसंहिता ज्ञाया पूर्वस्तु
 पपतिरुत्तररूपे पुत्रः सधिः प्रजननं संधानं सैषादितिः संहितादिति हीदै सर्वयदिदं किंच
 पिता च माता च पुत्रश्च प्रजननं च तद्व्यतद्विणोक्तमदिति माता सपिता सपुत्र इति सय
 एवमेतां संहिता वेदसं धीयते प्रजया पशुभिर्यज्ञसा ब्रह्मवर्चसेन स्वर्गेण लोकैः न सर्व
 मायुरेति सर्वमायुरेति ॥ ६ ॥ इति प्रथमोऽध्यायः ॥ प्राणो वंश इति स्कविः शाकृत्यस्तं यथाशा
 लावंशो सर्वे न्येवंशाः समाहिता स्युरेव मस्मिन् प्राणे चक्षुः श्रोत्रं मनो वाग्निदियाणि शरी
 रं सर्वं ज्ञात्मा समाहितं तस्यैतस्यात्मनः प्राण उष्णरूपमस्थी नित्यं शरीररूपमज्ज्ञानस्व
 ररूपं मांसं लोहितमिषं तदन्यच्चतुर्थं मेतस्कारूपमिति हस्माह रुस्यो मांडूक्यस्य यत्वे
 वन एतस्योक्तं तस्यैतस्य त्रयस्यास्मात्प्राणमिति जीणीतः षष्टि शतानि जीणी

तस्मानि स प्रविंशति शतानि भवन्ति सप्त च वैतानि विंशतिश्च संवत्सरस्या होरात्राः स एषो हः
 संमानश्चक्षुर्मयश्चोत्रमयश्चंदोमयो मनोमयो वाङ्मय ज्ञात्मा सय एवमेतमहः संमानं च
 क्षुर्मयं श्रोत्रमयं चंदोमयं मनोमयं वाङ्मयमात्मानं वेदाहासायुज्यं सरूपं तां स लोक्ता
 मश्रुते पुत्री पशुमान्भवति सर्वमायुरेति ॥ ७ ॥ अथ कौठर्यस्त्रीणि षष्टि शतान्यक्षराणां
 त्रीणि षष्टि शतान्युष्ण त्रीणि षष्टि शतानि संधीनां यान्यक्षराण्यवोचामाहानि तानि या
 नूष्मणो वोचामरात्रयस्तायां संधीनो वोचामाहोरात्राणां ते संध्यदस्य धिदेवतमथाध्या
 स्यान्यक्षराण्यधिदेवतमवोचामाहोरात्राणां ते संध्यदस्य धिदेवतमवोचाम
 मज्ज्ञानस्ते ध्यात्ममेव हवे संप्रति प्राणो यन्मज्ज्ञे तदेतौ न हवो ऋते प्राणा देतः सिच्येते
 यदा ऋते प्राणा देतः सिच्येते तूर्येन संभवद्यात्संधीनधिदेवतमवोचामपर्वणितां

अध्यासतस्येतस्य त्रयस्यास्त्रांमनां पर्वणामिति पंचेतश्च चारिं शक्यतामिति पंचेतस्तदशी
 तिसहस्रं भवत्यशी तिसहस्रं वा अकृतिनो बृहती रहरभिसं पादयुतिस एषोक्षरसमानं
 अक्षुर्मयः श्रोत्रमयश्चक्षुर्मयो मनोमयो वा अयं आत्मा स य एव मे तमक्षरसमानं च
 क्षुर्मयं श्रोत्रमयं चक्षुर्मयं मनोमयं वा अयं आत्मानं वेदाक्षराणां सायुज्यं स्वरूपतां स
 लोकांतामश्नुते पुत्रीयं शुभान् भवति सर्वमायुरेति ॥ चत्वारः पुरुषा इति बाध्वः शरी
 रपुरुषश्चक्षुः पुरुषो वेदपुरुषो महापुरुष इति शरीरपुरुष इति यमो चा मस्य एवायं
 देहिब्रह्म आत्मा तस्य यो यमशरीरः पुजात्मा सरसश्चक्षुः पुरुष इति यमो चा मयेन वे
 दान्वेदं ऋग्वेदं यजुर्वेदं सामवेदं तस्येतस्य ब्रह्मरसस्तरस्या इत्याणं ब्रह्मिष्ठं कुर्वीत यो
 यज्ञस्या त्वणपश्येन्महापुरुष इति यमो चा मसंब्रह्मरस एव पुं ध्वं सयन्नन्यानि भूता
 माक्षरसमान्नाय एव तस्येतस्याकारो रसो वेदपुरुष इति यमो चा ३

यैकाभावयन्नन्यानि तस्येतस्या सा वादित्योरसः स यश्चायमशरीरः पुजात्मा यश्चा सा
 वादित्य एव मे तदिति विद्या तस्मात्पुरुषपुरुषं प्रत्यादित्यो भवति तदप्येतदृषिणोक्तं चित्रं
 देवानामुदगादनीकं चक्षुर्मिजस्य वरुणस्याग्नः आया वावापृथिवी अत रिक्षं सू
 यं आत्मा जगतस्तस्युषश्चैत्येतामनुविधं संहितां संधीयमानो मन्य इति हस्माह बाध्व
 एतं स्रैव बह्वचामहस्युक्थेमीमांसात एतमग्नावध्वयं वे एतमहवृते कंदो गा एतमस्यामे
 तं दिव्यं वायावेतमाकाश एतमप्स्वतमोषधीषे तं वनस्पतिषे तं चंद्रमस्य तं क्षत्रेष्ठे तं
 त्वेषु भूतेषु तेमेव ब्रह्मत्या च क्षते स एष संब्रह्मरसमानं अक्षुर्मयः श्रोत्रमयश्चक्षुर्मयो
 मनोमयो वा अयं आत्मा स य एव मे तं संब्रह्मरसमानं चक्षुर्मयं श्रोत्रमयं चक्षुर्मयो
 मनोमयं वा अयं आत्मानं परस्मै शंसति ॥ १॥ दुग्धदोहा अस्य वेदा भवति न तस्या

नूक्ते भागोस्ति न वेद सु कृतस्य पंथानमिति तदप्येतद्विषणोक्तं यस्ति त्याज्यसचिविदं सखायं
 न तस्य वाच्यपि भागो अस्ति यदी शृणोत्यत्र कश्चि नोति न हि प्रवेद सु कृतस्य पंथानमि
 तिन तस्या नूक्ते भागोस्ति न वेद सु कृतस्य पंथानमिति तदप्येतद्विषणोक्तं भवेति तस्मादवविद्वा
 न परस्मादग्निं चिनुयान्न परस्मै महाव्रतेन स्तुवीत न परस्मा एतदहः वासे त्काम
 पित्रे वाचायाय वात्रोसे दातुमन एवा स्य तत्कृतं भवेति स यश्चायम्वारीरः पुत्रासाय
 २४ श्वासावा दित्येकमेतदित्येवोच्यते यत्र विहीयेते चंद्रमा इवा दित्यो दृश्यते न रश्मयः
 प्रादुर्भवति लोहिनी यो भवति यथा मज्जिष्ठा व्यस्तः पायुः काक कुलाय गच्छि क मस्य
 शिरो वायति स परेतो स्यात्मान चिरमिव जी विष्यतीति विद्या स्य त्वरणीयं मन्यत
 तत्कुर्वीत यदति यश्च दूरक इति समजये दादित्य त्वस्य रत स इत्येका यत्र ब्रह्मापवमाने

शिरसं वा २

तिषकुद्वयं तमसस्य रीत्येका थापियत्र किं इ इवा दित्यो दृश्यते रथनाभिरिवाभिरव्यायेत किं
 दावा कायापत्रोत्तदप्येवमेव विद्या दथाप्या ददेवो ददेवा जिस्ति शिरसं वात्मानं पश्येदि
 पर्यस्ते वाक् न्या के जिस्ति न वा दृश्येया तां तदप्येवमेव विद्या दथाप्या पि धाया क्षिणी उप
 क्षेत तद्यथा बट रकाणि संपतंती बट दृश्येता नानियदान पश्ये तदप्येवमेव विद्या दथाप्य
 पि धाय कणो उप शृणुयात्स एषा ग्नेरिव प्रज्वल तोरथस्येवोपक्षिप्त यदान शृणुयात्तद
 प्येवमेव विद्या दथापियत्र नील इवाग्निर्दृश्यते यथा मयूर ग्नी वा मे द्ये वा विद्युते पश्ये मे
 द्ये वा विद्युते न पश्ये न्महामे द्ये वा मरीची रिव पश्ये ततदप्येवमेव विद्या दथापियत्र भूमि
 ज्वलंती मिव पश्ये ततदप्येवमेव विद्या दिति पुत्यसद वीना न्य धस्व प्राः पुरुष रुल रुल
 दंत पश्येति स ए न हेति वराह ए न हेति मर्कट ए न मास्व दयस्या शुवायुरनं प्रवहति

सुषर्णेखादि तापगिरतिमध्वभ्रातिविसानि मक्षयस्यैकपुंडरीकं धारयति स्वैर्वराहैर्युक्ते
 याति रुद्रा धेनुं रुद्रवत्सं न तदमाती दक्षिणा मुखे ब्रजयति सयद्यते वा किंचि सय्य
 दुषोषपायसंस्काती पावं अपयित्वा राजीसूक्तं न प्रस्य चंडत्वा न्येनानेन ब्राह्मणा
 न्भोजयित्वा चरुस्वयं प्राप्ती यास्यो तो श्रुतो गतो मतो नेतो दृष्टो विज्ञातो नादिष्टः श्रोता
 मता दृष्टा देशो द्याविज्ञाता प्रज्ञाता सर्वेषां भूतानां मतरपुरुषः समं भ्रातृतिविद्यात् ॥१०॥
 ॥४॥ अथ स्वस्त्रियसर्वस्यैवाचउपनिषत्सर्वस्यैव माः सर्वस्यैवाचउपनिषदइमास्व
 वाचस्ते पृथिव्या रूपं स्य शो अंतरिक्षस्योष्माणो दिवस्वरा अग्निरूपं स्य शो अयो रू
 ष्माणः सामवेदस्य स्वराश्च ध्रुवो रूपं स्य शोः श्रोत्रस्योष्माणो मनसस्वराः प्राणस्य
 रूपं स्य शो अपा नस्योष्माणो व्यानस्य स्वरा अथ स्वस्त्रियदैवी बीणा भवति न दनु रू
 त आदित्यस्य स्वराः ऋग्वेदस्य रूपं स्य शो यजुर्वेदस्योष्मा २

तिरसौ मानुषी बीणा भवति यथास्याः शिर एव ममुष्याः शिरो यथास्याः उदरमेव ममुष्याः अंभणं यथास्ये
 जिह्वमेव ममुष्ये वादनं यथास्यास्तंजय एव ममुष्याः अंगुलं यथास्यास्वरा एव ममुष्याः स्वरा यथास्या
 स्य शो एव ममुष्यास्य शो यथास्ये वेयं शब्दवती तर्जनी एव मसौ शब्दवती तर्जनी यथास्ये वेयं लोम
 शो न चर्मणा पिहितं तं न चर्मणो लोम शो न चर्मणा पिहितं लोम शो न हस्मैव चर्मणा पुरा बीणा अ
 पिदधति संयो है तो दैवा बीणा वेद श्रुतवदनो भवति भूमि प्रास्य कीर्ति भवति यत्र कृत्वा या वा चो भा
 वते विदुरे नंतत्राथा तो वाग्मसो युस्यां संसद्य धीया नो वा भाषमाणो वा न विरुरुचुषत तत्रैता म
 चं जपे दोष्ठा यि धाना न कुली दंतैः परिचृता पविः ॥ सर्वस्यैवाच ईशाना चारु मा मिह वा दयेदिति
 वाग्मसः ॥ ११ ॥ ॥ अथ हास्मा एतत्सुल्लहारितो वाग्मस्मणामि वो पादा हरति प्रजापतिः प्रजा
 हाव्यसं सत संवत्सरः सकं दौ निरात्मानं समदधाद्य कंदौ निरात्मानं समदधा तस्मात्सं हि

तातस्येवाएतस्येसंहितायेणकारोबलंषकारः प्राणआत्मासयोहैतौणकारषकारावन्तुसंहितमृचोवे
 दसबलांसप्राणांसंहितावेदायुष्यमिति विद्यात्सयटि विविक्लितेत्सणकारंबवाणी३।अणकारो
 इति।सणकारमेवब्रूयात्सषकारंबवाणी३।अषकारोइति।सषकारमेवब्रूयात्तयदयमनुसंहित
 मृचोधीमहेयञ्चमांडुकेयीयमध्यायंप्रबूमस्तेननोणकारषकाराउपाप्रावितिहस्माहहस्वा
 मांडुकेयोथयदयमनुसंहितमृचोधीमहेयञ्चमांडुकेयीयमध्यायंप्रबूमस्तेननोणकारषकारा
 उपाप्रावितिहस्माहस्थविरःशाकल्यएतद्वस्मैतद्विदांसआहुर्कषयःकावषयाःकिमर्था
 वयमध्यामहेकिमर्थावयंयक्ष्यामहेवाचिहिप्राणंजुहूमःप्राणेवावाच्योत्येवप्रभवः
 सएवाप्ययस्ताएताःसंहितानानंतैवासिनेप्रब्रूयान्नासंवत्सरवासिनेनाप्रवक्तुइत्यावा
 र्यान्नाचार्याः॥१२॥६॥इतिद्वितीयोऽध्यायः॥इतिद्वितीयारण्यकसमाप्तं॥विशमद्यवन्विदा

गातुमन्तुं संसिषोदिशः॥शिक्षाशचीनांपतेपूर्वीणांप्रवृत्तसो॥आनिष्ठमभिष्टिभिःप्रवेतनप्रवेतय॥इदं
 न्यायनइषएवाहिशक्रः॥रायेवाजायवज्जिबः॥विष्टवज्जिन्नेजसामहिष्टवज्जिन्नेजसआयाहिपि
 बमत्स॥विहारायःसुवीर्यभुवोवाजानांपतिवैशो॥अनु॥महिष्टवज्जिन्नेजसैयः॥विष्टवज्जिन्नेजसैयः॥
 महिष्टामद्योनाचिकलोअभिनेनय॥इदेविदेतमुक्तुषवशीहिशक्रः॥तमूतयेहवामहेजेतारमप
 राजितो॥सनःपर्वदतिदिषः॥कतुश्छंदकृतंरुहता॥इदधनस्यसातयेहवामहेजेतारमपराजितो॥स
 नःपर्वदतिदिषः॥सनःपर्वदतिस्त्रिधः॥पूर्वस्ययत्नेअदिवःसुम्नजायेहिनावसोपूतिः॥वाविष्टरा
 स्यतइवोहिशक्रः॥नूनंतोनव्यसन्न्यसेपमोजनस्यरुजहना॥समन्यबुब्रुवावैहभूरोयोगोषु
 गच्छतिसखासुत्रोवोअदया॥एवात्येवैवात्यग्ना॥इ॥एवात्येवैवाहीदं॥एवात्येवैवाहिविला॥३॥
 एवात्येवैवाहिपूवन्॥एवात्येवैवाहिदेवा॥एवाहिशक्रोवशीहिशक्रोवशीअनु॥आयोमन्य

यमन्यवउपोमन्यायमन्यवेउपेहि विश्वयः विदामघवन्विदोमं॥१॥इतिचतुर्थारण्यकं समाप्ता उ०
महाव्रतस्यपंचविंशतिसामिधेयएकविंशतौ प्रागुपोत्तमायाः समिधाग्निमिति चतस्रो वैश्वय
र्मणऋषभउपाते भनीयउपांश्चाज्यप्रउगे विश्वजितो होत्राश्चतुर्विंशदीरयंतीरपस्पवइति
चब्राह्मणा कंस्यावयेत प्रातः सवनेतीव्रस्याभिवयसोऽनस्यपाहीति माध्यादिनेत्रिकुडुकेषु महि
षोयवाशिरमितिस्तोत्रियुएदयात्पुनः परावतइंदायहि द्यौरसुरोऽननन्तता प्रोषस्मेपुरार
थमित्येतानुरूपश्चतुर्विंशान्मरुत्वतीयस्यातानोस्तत्पुमेजरितः साभिवेगः पिबासो ममभि
यमुयतईः कयाशुभासवयसः सनीलामरुत्वइंदृषभोरणायजनिष्ठाउग्रः सहस्र
तुरायेति मरुत्वतीयं संस्मृतं मरुत्वतीयं होता विसंस्मृतं संचरेण निष्कम्याग्नीध्रीयेतिस्वभा
ज्याहुती जुहोत्योदुवरेण सुवरेणानुमामिदोऽनुमो वृहस्यतिरनुसोमोऽनुवाग्देव्यावीत॥

अनुमामिजावरुणाविहावतामनुद्यावापृथिवीपूर्वहूतोऽनादित्यामाविश्वेऽनवतुदेवाः सप्रराजानोयुठ
राभिषिक्ताः वायुः पूषावरुणः सोमोऽग्निः सूर्योऽभिषेत्रवत्विहमानुपितरोमाविश्वमिदं चभूतं पृथ्वि
मातरो मरुतस्वर्गः। येऽग्निजिह्वातवायजत्रास्तेनादेवाः सुहवाः शर्मयच्छतेतिदक्षिमाजी
लीयेदशस्रुच्युत्तमांचतुर्गृहीतं पूर्वमवदायोत्तरतोऽग्निरुपनिधायविहरणप्रभृतिमध्यदिने
माज्जालीयो जागरितो भवति तस्मिन्परिचृते जुहोति प्राग्द्वारे बोद्ध्वारे वा प्रागुदग्द्वारे वाग्नि
रिवाना धृष्यः पृथिवीवसुषदाभूया समंतरिस्मिन्वाना ध्येयोरिवाना धृष्याभूयासं सूर्यइवा
पति धृष्यश्चंद्रमा इव पुनर्भूभूयासं मनइवापूर्ववायुरिवश्चोक्भूभूयासमहरिवत्चरात्रिरि
वध्रियोभूयासंगावइवपुनर्भूवोमिथुनमिवमरीचयोभूयासमापइवरसउषधयइवरूपंभूया
समन्त्रमिवविभुयजत इवप्रभूभूयासब्रह्मवलोकेक्षत्रमिवश्रियाभूयासंयदग्नएषासमिति

अथ तीत्यत्रविमजाय वीधेति त्रीण्यनन्वचमत्रतिष्ठनादित्यमुपतिष्ठते पर्यावृत्तैः प्रदक्षिणमा
कृत्यैतैश्च वा अस्वाहाकारैरेत्यवा अइदं मधु अइदं मधु इमती ब्रसुतो यिबा अइदं मधु अइदं मध्विति च
प्रस्थाः संशास्ति पूरुक्तं भास्ति स्त्रोव माः बहुत्तमा इमधिष्य मुदकुं भंचत्रिः प्रदक्षिणपरिव्रज्जा
थ दक्षिणेः पाणिभिर्दक्षिणा नूरूना घ्राणा एषवा अइदं मधु अइदं मध्विति वदत्य॥ ७ या क
तेस्तोत्रे त्रे धन्निनयाथात्रोत्तरं च माज्जी लीये शेषमेतवेदी ति प्रदक्षिणमग्निनिष्क्रम्याग्रेण
यूपपुरस्तात् स्य ऊखस्तिष्ठन्नग्नेः शिर उ पतिष्ठते नमस्तोगाय जायय ते शिर इति ते नैवय
थेतं यस्येत्यदक्षिण मुद ऊखः पक्षान्नमस्तोराथंतराययस्तो दक्षिणः पक्ष इत्यपरेणाग्नि पु
कमतिक्रम्य प्राऊख उत्तरं नमस्तो हतेयस्त उत्तरः पक्ष इति पश्चाद् प्राड् पुक्कं नमस्तो भद्रायय
ज्ञौ पुक्कं याते प्रतिष्ठति दक्षितः पुकस्यात्मानं मनस्तोराना ययस्त आत्मैति ॥ १॥ यथेतंसदः

७१

113911

प्रसर्पति पुरस्तात् स्वतु पट्टो भवति स्थूणेरज्जुविवध इत्येतत्पश्चात्त्यतीर्थे न पण्योद्योत्तरेणाग्नीध्रीय
परिव्रज्या पूर्वया दारा सह संवधिस्थानुत्तरेणोदुंबराणि काष्ठानि प्रैस्वस्य भवति पात्राशानि मिश्रा
णि वात्रीणि फलान्युभयतस्तद्वानि देवासूच्यश्च तावत्स इषुमात्रः प्राहुः प्रैस्वानि मुष्टिकः स्तिर्य
दुदगम्यः प्रागग्राभ्यां सूचीभ्यां समुत्तोदक्षिणोत्तरे स्तूणे निखायाभितो होतृषदनं वीवधमसा
दधात्मा ॥ स्वसंमितं कर्तुः कुष्ठासुक्ष्मिणां प्रैस्वस्य भवति रज्जुभ्यामूर्ध्वमुदयति दक्षिणतो
दक्षिणयोत्तरतः सव्ययाहाभ्येज्जिगुणे स्यातां सव्यदक्षिणे पंचव्यायामेदिगुणे वीवधेजिः प्रदक्षिण
पर्यस्योर्ध्वमंघ्रिनिष्ठकंबध्वातिशारवाभिर्बसीभिर्वापर्यंषत्यप्रकंपिचतुरंगुले नैषविभूमः
प्रैस्वस्यान्मुष्टिमात्रेण वा दक्षिणत उदाहिततरः समो वापदमात्रे धिष्यात्मा ॥ निक्षिते प्रैस्वे
होता बाणमोदुंबरं शततंतुमुभाभ्यां परिगृह्योत्तरत उपोहते यथावीणासप्रभिश्च दोनिश्च

तुरुत्तरैस्त्वनान्यस्योर्ध्वमुत्तयादशभिर्वागायत्रेणत्वाकंदसोदुहाम्योल्लिहेनत्वानुष्टुभेन
 त्वाकंदेनत्वापाडतेनत्वात्रैष्टुभेनत्वाजागतेनत्वावेराजेनत्वादिपदेनत्वाति कंदसात्वेति कंद
 स्यनुक्रम्य स्त्वनानामनुपरिक्रमणमौदुंबर्यादयोरारब्ध्यासपत्ताशायामूलदेशेनवाणेत्रिरुध्व
 मुल्लिखति प्राणाय त्वापानाय त्वाव्यानाय त्वाल्लिखामीत्यन्येभ्योपिकामेभ्यः पुनरपिनता
 ल्लिखामीतिब्रूयादथेनसंशारखकंदोर्ध्वः प्रयत्नकतिभूतोभ्यस्त्वेति पश्चाद्वैफलकेपाणि
 प्रतिष्ठापयति प्राणमनुपेखस्वेति प्राचपेखपणयतिव्यानमनुपेखस्वेतिनिर्यचमुपानम
 नीखस्वेत्यभ्यासंभूतुवस्वरितिजपतिप्राणायत्वेति प्राचमेवव्यानायत्वेतितिर्यचमुपा
 नायत्वेत्यभ्यासंवसकस्यागायत्रेण कंदसरोहंतुतानन्यारोहामीति पश्चाद्वैफलकेर
 तीप्रतिष्ठापयत्यथपूर्वैफलकं नानापाणिभ्यामभिपंतयथाहिस्वस्यन्मध्यमंकुबु
 धे ॥

केनापस्युशेदयोर्वासंधिरुद्रास्त्वात्रैष्टुभेन कंदसरोहंतुतानन्यारोहामीति दक्षिणसंख्यतिहरस्यादिस्या
 त्वाजागतेन कंदसरोहंतुतानन्यारोहामीतिसंख्यविश्वेत्वादेवाजानुष्टुभेन कंदसरोहंतुतानन्यारो
 हामीतिसमारोहति पश्चात्त्वस्यधिस्यस्य दक्षिणेपादं प्राचप्रतिष्ठापयत्यथसंख्यदेतराभ्येदथेत
 रंयदेतरोथेतरं नोभौविभूमौकुर्यात्कूर्चाहो जकाः समारोहंतिब्रूयादुंबरीमासंदौमुद्राताय
 दिकस्मेचिदवश्यकर्मिणेजिगमिवेदादिश्यपालं प्राडवरुत्पचरित्वा तमर्थमेवमेवाजपयावृता
 रोहेत् ॥ ४ ॥ प्रस्तोतारंसंशारस्तिपंचविंशस्यस्तोमस्यतिष्ठ ब्रुततीयास्वर्द्वयोदशा सुवापरिशि
 ष्ठासुप्रथमप्रतिहारं प्रब्रूतादित्यर्द्वयोदशासु प्रवाचयतेतिजातृकण्योक्तैजपतिसुप
 र्णासिगरुत्मान्येमांवाचैवदिव्यामिबहुवदिव्यंतीबहुपतिष्यतीबहुकरिष्यतीबहुसनिष्य
 तीबहोभूयः करिष्यतीस्वर्गकंतीस्वर्दिव्यंतीस्वः पतिष्यंतीस्वः करिष्यंतीस्वः सनिष्य

तीस्वरिमयं वक्ष्यंतीस्वर्माय जमानं वक्ष्यंतीमिति दीक्षिते यजमानशब्देनादीक्षिते स्वरमुमि
तियोस्यपियस्यानतु वक्ष्यंतीमिति ब्रूयादु वक्ष्यवीर्याणि च संप्राणोवाचासमहवावासे च क्षुर्म
नसासमहमनसासं श्रोत्रमात्मनासमहमात्मनामयिमहायि नर्गामयि नर्गामयि नु
जामयि स्तोत्रोमयि स्तोत्रोमयि श्रोत्रोमयि श्रोत्रोमयि यत्रोमयि श्रीर्मयि कीर्तिर्मयि भुक्तिरि
त्याहुयवागिति जपति त्रयज्जाहावाः शस्त्रादेर्निविदः परिधानीयाया इति शब्दान्धर्यवः का
रयत्येतस्मिन्नहनिषभूतमनंदद्यादाजपुत्रेण चर्मव्याधयंत्याहंति भूमिदुर्दुर्भिल्यश्च
काठवीणाभूतानां च मेधुनंबलचारिणुश्चत्वेः संप्रवादेनैकेन सान्निध्ये वत्स्याय
स्तव ते राजन स्तोत्रियेण प्रतिपद्यते ॥ ५ ॥ तदिहासमुबनेषु ज्येष्ठतां सुते कीर्तिं मद्यवन्म
हित्वा भूय इहा बधे वीर्याय नृणामुत्तान् तमंगीर्तिरु वक्ष्ये रिति तिस्रो जहं के स्वादो स्वादो

118211

यस्मादुनासृज्जासमदः सुमधुमधुनाजियोधीरित्यात्मन एते पदेऽद्वयपक्षपदे प्रसवदधा सञ्चायं
तोमधुवन्निदवाजिनोगामश्चरध्यमिदसंकिरत्येतयोश्चस्थान इतरेत्रियमहोगोरश्ममात्मध
तोसंपक्षयोः पतनायनदंबद्वितीनामित्येतयेतानि व्यतिषजतिपादेः पादान्बहतीकारं
नदंबत्सुतराणिप्रथमायांचपुरुषासराण्युपदधातिपादेष्टेकमवसाने तृतीयवर्जं सत्त्वं
तुविहरत्यपिनिदर्शनायोदाहरिष्यामः तदिहासम्भुवनेषु ज्येष्ठपुनदंबओदतीनां। यतो
जज्ञउग्रस्त्वेषन्ष्टुणोरु। नदं योयुवतीनां३। सद्योजज्ञानो निरिणातिशत्रून्पतिवोअ
ध्यानां३। अनुयंविश्वेमदं त्युमाः षोडशनामिषुध्यसोमिसेवमेतांजिरन्यासुचेत्समा
म्नातासुराजनेनसाम्नास्तुवीरन्यथास्थानं ताइहेवेमाअसमाम्नातासुचेत्तुवीरन्य
साम्नातस्यतावतीरुद्वत्येतजताः त्रैलोक्येदिहाएवेमाअन्यासुचेत्त्रावस्तुददोहसः स्ता

स्तद्विदोऽस्येतदादिशस्त्रमविहृतश्चात्रप्रतिगरस्ताञ्जस्यसूदहोहसइत्येतदादिः सूदहोहाः सू
 दहोहाः॥६॥प्रथमोऽध्यायः॥ग्रीवाः॥३॥यस्येदमारजस्तुजोयुजोवनंसहः॥इदस्यरेत्यबुहव
 नाधषआदधर्बधाधषाणं धषितेशवः॥पुरायदीमतिव्यधिरिंदस्य धषितेशहः॥सनोदहो
 तुतंरयिरयिपिशोगसंदृशं॥इदः पतिस्तवस्तमोजनेष्ठासूदहोहाःशिरोगायत्रमिदमिहा
 धिनोबुहदित्यन्यासुचेत्समाम्नातासुस्तुवीरंनुभयासंस्कानविपर्ययोसमाम्नातासु
 वेत्स्तुवीरन्मिश्रासुचस्तुक्तस्योत्तमोसूदहोहाविजवः॥सुतस्तेसोमउपयाहि यज्ञेम
 त्त्वामेदं पुरुवारं मध्यायामहिष्ठइदंविष्णुरोग्णध्वोससाहतुर्वजहस्येषुवाचून्नु
 विगाहएषः॥सनोनेतारंमहयामुदं॥इदोवसुसमजःपूर्वतोष्टाःपतिवामजीवी॥
 इदः शश्वद्विजोद्वजएवैः॥सूदहोहाइत्येतत्रयंग्रीवाःशिरोविजवःसर्वमर्द्धव्यं॥७

॥६॥

नययन्तसमृद्धिमेयुस्त्वितिवाचयुसध्वयुमबुद्धंवेदस्यभवत्योमुक्थशायजसोमस्येतीज्या
 येसंपेषितोयेयजामहइत्याग्यनिर्त्येयवयजतिव्यवान्येवानुवषट्कारोत्युक्तवषट्कारो
 नुमंत्रणमाहरत्यध्वयुरुक्थपात्रमतिगतास्याश्वमसोश्वभक्षप्रतिरेव्यायहातापाडुपेरवा
 दवरोहस्यथैतप्रेस्वपुत्यचमवबध्नतियथाशंसितारंनक्षयिष्यंतनोपहनिष्यसीतिप्रेस्वस्य
 स्थायतनंउगासीनोहाताभक्षयस्यैतदुक्थपात्रंहातोपस्तेनजुपेनभक्षयतिवाग्दे
 वीसोमस्यतुप्यतु।सोमोमेराजायुःप्राणायवर्षतु।समेप्राणःसर्वमार्युर्दुहोमहदित्यु।
 तंहाभिष्टुविकाकृतीयसवनमन्यदैश्वदेवान्निविद्वानादस्यवामस्यपलितस्यहोतु
 रितिसलिलस्यदेवैतमस्यएकचत्वारिंशतमानोभदीयचतस्यस्कानरेकाहिकोवै
 श्वदेवस्यप्रतिपदनुचरोच्यवेतचेद्यज्ञायजीयमग्नेतवश्रवोवयइतिषट्स्तोत्रियातु

मा ३

रूपेयदीक्षां भूयसीषुवेस्तुवीरं नाग्निं स्ववृत्तिभिरिति वातीरनुरूपः संपन्नं महा
 वृतं संतिष्ठत इदं महर्गिणी मोयथा कालमवभृथं पुंस्वहरेयुः संहरेयुर्ब
 सीः ॥१३॥ नादीक्षि तो महावतं शंसे नानगै न परस्मि नासंवत्सर इत्येके कामपि जेवा
 नार्याय वा शंसे दास्य नो हे वास्यत ब्रह्म भवति होतृ शस्त्रं वृक्षं शायजसो मस्येत्येकप्रेषः
 स नारा शंसे च नारा शंसेषु वा होत्र काणा मुक्थं शायजसो मानामिति तदिदं महर्गं न ते वा
 सिनेषु ब्रूयां नासंवत्सर वा सिनेनो एवा संवत्सर वा सिनेना ब्रह्म चारिणो नासंब्रह्म चारिणो
 नो एवा संवत्सर चारिणो नानभिप्राप्त्यै देशं न भूयः सरुद्रं नादिर्गदनाद्वा द्रव्यं वा एक
 एकस्मिन् ब्रूयादिति हस्माह जातृ कर्ण्यो न वत्सं च न वृतीय इति न तिष्ठति स्तुते न ब्रजं
 जतेन शयनेः शयनाय नो यथा सी न उपयासी नाया ध एवासी नो धवासी नाय नाव

ब्रह्मो न प्रतिसृज्यो नातिवीतो ना वं कृत्वो र्ध्वं नुरनपत्रितो धीयीत न मांसं मुक्ता न लोहितं दह्य
 न गता संना ब्रह्म मा कृम्य ना क्त्वा नाभ्यज्य नो न्मर्दं न कारयित्वा न नापितेन कारयित्वा न स्त्र
 यान वर्णं केनानुलिप्य न स्वजमपि न हनस्त्रियमुपगम्य नो ह्निस्त्र्य नावलिस्त्र्य न दमेक
 स्मिन्नहनि समापयेदिति हस्माह जातृ कर्ण्यः समापयेदिति गालको यदन्यस्या कृत्वा शीति
 यः समापयेदेवेत्याग्निवेश्याय नोन्यमन्यस्मिन्देशे रामयमान इति यजेदमधीयीत न त
 त्रान्यदधीयीत यत्र त्वं न्यदधीयीत काममिदं तत्राधीयीत न दमनधीयत्स्नातको भवति य
 दय्यन्यद्दधीयां नैवेदमनधीयत्स्नातको भवति नास्मादधीतास्य माये दय्यन्यस्मा
 त्स्य माये नैवास्मात्स्य माये नो एवास्मात्स्य माये दस्माच्चेन्न प्रमायेदलमात्मन इति विद्याद
 त्सत्यं विद्या नैवेदिदं निदं विहासमुद्दिशेन्न सह भुंजीत न स धमादी स्यादथा तस्वाध्या

यद्यर्धव्याख्यास्याम उपपुराणेनापीतेवृक्षोदकेपूर्वाह्नेनसंभिनासुकायास्वपराह्णेनाध्युक्ते
मेघेपत्तौत्रिषेत्रात्रवैदिकेनाध्यायेनांतरियांनास्मिन्कथावदेतनास्यरात्रौचनकीर्त
यिषेत्तदितिवाएतस्यमहताभूतस्यनामभवतियोस्यैतदेवंनामवेदब्रह्मभवतिब्रह्मन
वति॥१४८॥तीयोऽध्यायः॥इतिपंचमारण्यकंसमाप्तं॥ श्रीरामजयरामजयजयराम॥अभि
देवेदुःसंवत्॥१७१॥शके॥६७०॥मितीजिष्ठकृष्णशुभमवासरेतदिनेतिखितंजा
मुदग्निवत्सगोत्री०उपोसनोपाख्यप्रहरादभादस्यदत्तंसप्तजविग्रामेश्रीरामार
पणमस्तुश्रीकृष्णार्पणमस्तुश्रीगोपाकृष्णश्रीगोविंदश्रीरामश्रीकृष्णश्रीवासुदेव